

Výsledky voleb do ředitelské rady MMI, str. 1

Také v Česku už vyučují islám, str. 4

Když praskne Yukon, přijde jaro, str. 5

Prof. Krupička nás opustil str. 10

ENGLISH
LANGUAGE
SUPPLEMENT

MAY 1, 2014

No 9 (2845)
Volume 65 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

Nová rada MMI zvolena

V neděli 27. dubna se v zasedací místnosti Masarykových domů konala pravidelná valná hromada Masaryk Memorial Institutu. Členové se scházejí každoročně, aby projednali závěry hospodaření právě uplynulého období a aby zvolili (nebo znovuzvolili) členy ředitelské rady, které dochází funkční období, a poté i předsedu organizace.

Jednání řídil člen ředitelské rady Robert Tmej. Po schválení běžných procedur a volby komisi odsouhlasili přítomní závěry z minulého jednání. S ročními ekonomickými výsledky seznámil přítomné auditor Pavel Har-

tl, který také odpovídal na konkrétní dotazy členů. Po přestávce se konaly volby do ředitelské rady a hned poté ze zvolených na funkci předsedy Masarykova ústavu.

Do rady MMI bylo zapotřebí zvolit šest kandidátů. Nanovo volenými po třiletém funkčním období byli Fr. Ječmen, Libuše Peichlová, Robert Tmej a Lad. Soudek. Pro zdravotní důvody odstoupila Jarka Juričová, později se kandidatury vzdala L. Peichlová a odstoupila Dagmar Benedik. Nově zvolenými kandidáty se stali Jana Hofmannová, Eva Poriljaková, Brigita Hamvašová a Vladimír Carda, kte-

ří se stávajícími třemi vytvořili sedm kandidátů proti potřebným šesti.

Členská schůze hlasovala takto: J. Hofmann 55 hlasů, V. Carda 58, E. Pohoriljaková 47, Brigita Hamvašová 51, Fr. Ječmen 54, R. Tmej 58 a L. Soudek 17 (s nejnižším počtem nemohl novou kandidaturu ani v radě MMI obhájit). Tím se stal František Ječmen jediným, kdo se ucházel o post předsedy, a byl tedy nanovo a jednomyslně (s potleskem) členskou schůzí zvolen na další roční funkční období. Blahopřejeme.

Blahopřejeme také všem zvoleným do rady MMI a přeje v nelehké práci úspěch.

První společnou schůzi bude mít rada 11. 6. v 19.00 hodin na Masaryktownu. Více přineseme později.

Pobídka předsedy Masarykova Memorial Institutu Františka Ječmena zorga-

BRIGÁDA

nizovat tolik potřebnou jarní brigádu k likvidaci pozůstatků zimní kalamity v parku na Masaryktownu našla odezvu v lidech, kterým srdce dobrého hospodáře prostě nedá nechat park neošetřený.

A tak jsme některé dobrovolníky viděli na třech vyhlášených brigádnických

sobotách v dubnu pokaždé (také senioři z Masaryk Park Homes), mnozí přišli i mimo ně. Organizátoři ale očekávali, že vyhrabat traviny, zbavit je ořezaných a předtím nalomených větví a uložit na hromady podél přístupových cest pomohou zejména ti, kteří park denně ke své radosti využívají. Třeba rodiče dětí, jež s takovou radostí pobíhají či v zimě sjíždějí kopce parku, anebo pejskaři, jejichž miláčkové vítají zejména ranní výběh přírodou.

A tak poděkování Františka Ječmena patří těm několika, kteří si užili i legrace

a zdravého pohybu na jarním sluníčku.

Foto nahore zleva: Margaret Nye, Edward a Barbara Ford, František Ječmen, Tony Facchini, Evelynna Guttermannová, Šárka Martinčáková, Gail Jesshope a Vladimír Carda.

Foto uprostřed: maminka Jakuba Mareše Veronika Marešová a rodiče Rudy Redka správně usoudili, že co se jejich ratolesti v mládí naučí, to se jim později jenom sejde... a kluci se také snažili.

Foto dole zleva: Šárka Martinčáková, Petr Kohout, Věra Ripplová, Ivo Sypták sen., Jana Černá, Mark Sypták, Hana Bočková, Vladimír Carda, Ivo Sypták jr., František Ječmen, Pavel Břeský, Iva Ječmenová, Zdeněk Vrtiška, Jitka Břeská, manželé Fordovi, Margaret Nye, Karel Větrovský. Poděkování patří také těm, co na fotografii nejsou: Antonín Břeský, manželé Erika a Josef Redkovi, Věra Limon a Jirka Papírník (návštěva z ČR).

Společným úsilím odpracovali 280 hodin. Na parku je to znát, ale mohlo by více, kdyby došli i ti ostýchaví. Konečně, bude se dávat do pořádku letní bazén. Zájemci se mohou hlásit na (416)439 4354 kdykoli.

Pražský pianista Jan Novotný, o jehož umění je zájem téměř po celém světě, vystoupil v posledním koncertu 13. sezóny oblíbených Nocturen ve městě. Předvedl skladby Bedřicha Smetany, Roberta Schumana

stejně jako skladby klavírní literatury. (Častěji se ale hraje v orchestrální podobě a zde se namane vzpomínka na interpretaci slavného ruského dirigenta Valerije Abisailoviče Gergijeva s Mariinski Theatre Orchestra v to-

Třináctý ročník Nokturen završen

Pro ND Miloš Krajný

a Modesta Musorgského. Interpret, známý svou afinitou ke Smetanovi a Ježkovi (natočil celé jeho klavírní dílo) se představil na Nokturnech před dvěma lety. A protože se stále ještě pedagogicky činný na Pražské konzervatoři, není zcela bez problému uvítat jej na koncertu v Torontu. Ve Smetanových Vzpomínkách na Čechy, opus 12 a 13, projevil citlivost pro dílo tohoto velkého českého skladatele. Schumanova Fantasie, opus 12, je krásná svým lyrickým podtextem, a i tady pianista ukázal, jak vnímá jemné nuance skladatelovy - technicky dokonale hrání končí první polovinu koncertu. Po přestávce následovaly Obrázky z vystavy (neboli Kartinky). Dílo napsané Musorgským pro klavírní sólo, později zorchestrováno Mauricem Ravelem, patří ke

rontské Thomson hale asi před osmi lety.) Jsem přesvědčen, že někteří z nás v hale kostela sv. Václava v neděli 27. dubna byli přítomni asi jednomu z nejlepších koncertů v Torontě. Dílo se skládá z několika obrazků - počínající Promenádou, která se pak promítá mezi jednotlivými obrazy celou skladbou. Pianista Jan Novotný skloubil skladbu do jednoho velkého dramatu. Každý obrazek měl vlastní charakter a závěrečná část Velká brána kyjevská zněla jako by ji hrál orchestr.

Monumentální dílo interpretované skutečně fantasticky, připomíná koncert ruského pianisty a dirigenta Vladimíra Davidoviče Ashkenazyho asi před 25 lety v Torontu. Závěrečné taktiky i nyní zvedly všechny posluchače z lavic při nadšeném potlesku. Následoval přídavek interpreta - Smetanova polka Ze studentského života, a snad nemůže být více "česky naladěná skladba" - vítěpná a veselá, která tvořila dokonalý kontrast k Musorgského Kartinkám.

A tady se nabízí příležitost zastavit se právě u historie polky (jak o ní píše Hudební nakladatelství Českého rozhlasu), která se jako typ tance patrně vyvinula ve 30. letech 19. století v okolí Hradce Králové, odkud se šířila na Jičínsko a dále do Prahy. Na sklonku 30. let se už polka všeobecně tančila na čes-

KE DNI

Nedávno mě zaujalo video, které kolovalo internetovým světem. Možná si ho někteří z nás užili, možná někteří z nás cítili jakousi satisfakci, že někdo řekl to, co povětšinou také tak ženy vnímají, a možná mnohé zasáhla vlna studu, že bylo zapotřebí kousku záznamu k tomu, aby člověk prozřel nebo si uvědomil tak prostý fakt. O čem že bylo?

Agentura nabízí zaměstnání a zájemcům vyjmenovává, co všechno pozice zahrnuje: kdykoliv být k dispozici, takže i v noci, když potřeba řekne, job obsahuje mytí nádobí, úklid podlahy, vyřizování záležitostí po úřadech, procházky, sledování zdravotního stavu klienta... a když se zájemci i zájemkyně tázali na odměnu, pak potenciální zaměstnavatel odpovídal, že to všechno zdarma... a to už jeden po druhém striktně odmítali a opouštěli kancelář, jiní chtěli objasnění, jak je možné, že za nonstop služby nemohou čekat dobré ocenění... co že je to za práci?

Reakcí na odpověď bylo zamyšlení a u mnohých upřímné doznání, že o „povolání matka“ nepřemýšleli... ano, ta jejich maminka dělá přesně to a to a to, o tom tu přece byla také řeč (!) - a zdarma. Z čiré lásky k dětem a rodině.

A podívejte se, jaké je společenské postavení „matek z povolání“ - je tím nejnižší hodnoceným postem. Ale nikdo nepochybuje o tom, že to, co získal v náručí své maminky, si nesl ve svém srdci po celý život. Že díky mamčině lásce jsou schopni překonat problémy i v dospělosti... maminka je prostě nezastupitelná. Už staří Řekové věděli to, co nám svými krásnými verši připomíná oblíbený básník Jaroslav Seifert. Takže namísto květin ky dostanete od nás, maminky, samet slov básnickových.

Večerní píseň

Když bylo dobře mamince,
Bylo i pěkně v našem bytě.
Hmoždíř, který stál na skřínce,
zatřpytil se, a okamžitě
skla oken, po nichž před chvilku
plakalo ještě bílé jíní,
svítila opět po kuchyni,
kde vonělo to vanilkou.

Když zpívala, hned vesele
spustili ptáci před okny nám.
Měla-li mráček na čele,
odletěli hned ptáci jinam.
Zmlkli jsme rázem, ztlkli smích.
I černé kotě, které tlapkou
pohrávalo si se skořápkou,
dívalo se jí po očích.

Když padala již únava
a večer spát nás odnášela,
tu rukou drsnou od popela
stíhala nám měkce pod hlavou.
V hořáku ještě přede plyn
a nad pelestí přechází nám,
podobaje se pavučinkám,
velikánský stín mamčin.

Dnes už tak šťastně neusínám.

My slavíme Den matek každou
druhou květnou neděli... jak ráda
bych tu svoji maminku objala, a kolik
bych ji toho chtěla říct....
Děkuji Ti za všechno, maminko.

- vk-

SPOLEČENSKÝ KALENDRÁŘ

TORONTO

ST 23.4. – 10.5. v 19.30 - Představení hry Václava Havla Vyrozmění (The Memo) v překladu Paula Wilsona, Divadlo Thought for Food Productions, Unit 102, 376 Dufferin Street W., Toronto. Najdeme sponzory pro toto představení? - bližší informace producent Tyler Seguin (tyler@thought4food.ca), (416)588 2442 nebo info@thought4food.ca. Více o divadle http://thought4food.ca/. (více na str. 10)

NE 18.5. ve 14.30 – koncert The Spirit of Music na téma Passion, účinkují baritonista Jan Vaculik, sopránistka Eliška Latawiec, pianista Adam Zukiewicz a kytarista Miloš Murin. Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, rezervace a info 416.550 5044 nebo janvaculik@gmail.com. Vstup \$20, děti mladší 12 let zdarma. Přiveďte své přátele a malé muzikanty.

SO 11. 5. v 17.30 - Film Davida Ondříčka: Ve stínu, ROM Eaton Theatre Toronto, The ROM Eaton Theatre, 100 Queen's Park Circle, (Museum subway station) IN-PERSON ADVANCE BOX OFFICES - Toronto Jewish Film Festival, Downtown Advance Box Office, 19 Madison Avenue (one block east of Spadina, 1/2 block north of Bloor), PURCHASE TICKETS - Order tickets online at tjff.com or by phone at 416 324 9121 (phone lines open Noon-6:00 pm), ONLINE TICKET ORDERS - \$1.00 service charge per ticket, to a maximum of \$5.00, will apply.

SO 31.5. v 16.30 – Sokol Kanada – gymnastické závody dětí, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynemarket@sympatico.ca

SO a NE 21. a 22.6. – Family two days picnic. info: hermaneks@yahoo.ca

ST 11.6. v 18.00 zasedání ředitelské rady MMI v zasedací místnosti na Masaryktownu. Info: (416)439 4354

Týden od 9.6. – Last day for volleyball and Wednesday's adult classes for the season, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., info: hermaneks@yahoo.ca

SO 14. 6. v 19:00 - Save our Park, Amazing Show and Dance, Restaurace Praha Masaryktown, rezervace a info: (416)289 0283.

27.6. končí – výstava současné české výtvarnice, vítězky Chalupského ceny, Evy Kotátkové. Scrap Metal Gallery, Unit E, 11 Dublin Street, Toronto. Více info přineseme příště. Hledáme sponzory pro tuto výstavu, kontakt Liza Mauer (lizamauer@gmail.com).

PÁ - NE 27.-29.6. – Sokol Kanada Miniset "Celebration at Masaryktown" Sokol Kanada plánuje sokolský slet s mezinárodní účastí v menším rozsahu pod názvem MINISLET. Kromě tradičního sokolského vystoupení (prostrná a národní tance) jsou na programu závody v gymnastice, atletice a plavání. Také společenský program bude bohatý: slet bude zahájen v pátek kulturním večerem se soutěží podíových skladeb a na sobotu jsou naplánovány dvě tačnické zábavy - jedna pro dospělé a druhá pro mládež. Minisetu se mohou zúčastnit i nečlenové Sokola. Informace o činnosti Sokola v Kanadě, fotografie ze sokolských akcí a podrobnější informace o Mini sletu najdete na webové stránce Sokola www.sokolcanada.ca.

Oslavy 50. výročí posvěcení kostela sv. Václava
12. a 13.7. - slavnostní koncert klasické hudby. 20.9. – Vinobraní s cimbálovou muzikou Zádruha z Moravy. 28.9. – slavná mše svatá s otcem biskupem Václavem Malým (je světicím pražským biskupem určeným pro službu krajanům v zahraničí. Pobude v Kanadě do 7.10. a navštíví krajské komunity v Kingstonu, Ottawě, Montrealu, Winnipegu, Calgary a Vancouveru). Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto

SO 9.8. v 10.00 – Sokol Kanada pořádá Letní sportovní hry na Masaryktownu, v případě deště se akce překládá na následující den, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynemarket@sympatico.ca, or rtmej@rogers.com

NE 29.6. od 10.00 – tradiční Český a slovenský den v parku na Masaryktownu společně s posledním dnem minifestivalu Sokol Kanada a ostatních jednot sokolských. Podrobnější info v dalším čísle novin. Pokud máte zájem o stánek, volejte paní Ivu (416)430 4354. Přijďte za námi s celou svojí rodinou a přáteli. A přiveďte děti!!!

SO 9.8. v 10.00 – Sokol Kanada pořádá Letní sportovní hry na Masaryktownu, v případě deště se akce překládá na následující den, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynemarket@sympatico.ca, or rtmej@rogers.com

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

SO 20.9. – Vinobraní s cimbálovou muzikou Zádruha z Moravy, kostel sv. Václava

NE 28.9. – slavná mše svatá s otcem biskupem Václavem Malým (je světicím pražským biskupem určeným pro službu krajanům v zahraničí).

NE 28.9. v 17.00 - Nocturna ve městě, koncert: tenor John Hollan, soprano Danielle Dudyha a piano William Shookhoff, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto, rezervace a info: (416)879-5677, web: nocturnesinthe city.com

ST ve 13.00 - každá první a třetí v měsíci - Klub seniorů při Osadě svatého Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto se schází (kromě měsíců července a srpna), předcházejí od 12.00 h. bohoslužby.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá v 10.00 (do 12.00) - Česká doplňovací škola Masarykova ústavu se koná v učebně, 98 Bathurst St., Toronto. Jarní semestr pokračuje. Pro děti ve věku 5-12 let, info (416)439-4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info třídní učitelka Mariana Vieweghová - tel. (416)628-3690, email: mvieweghova@gmail.com, nebo Renata Freibergová - tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com. Zápisné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát i povídat si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00-11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pírovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczsandslovaks.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcuta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová vize v dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Toronto kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešová, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. Toronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV Slovenský svet

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvshedna.com.

SOKOL TORONTO pravidelné cvičení

PO – 20.00 (22.00h.) volejbal, ST - muži a ženy 20.00 - 22.00 G. Harvey S.I. 1700 Kelle St. Info: Marie Chrákové (416)242-5914, mariechrak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO pro děti a mládež:

SO 16.30 - 18.30 FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr. U21, Nort York. Info: Marie Chráková (416)242-5914, email: mariechrak@yahoo.ca

CALGARY

Český a Slovenský kroužek „Kulihrášek“ a „Český a Slovenský klub“ (s poslední hodinou 14. dubna 2014) pokračuje ve své aktivitě. Rodiče s dětmi se scházejí každé pondělí v 15.00 h. ve Varsity Bible Church, 4807 Valiant Dr. NW.

Dětský kroužek

je pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. V kroužku hrajeme hry, čteme pohádky, zpíváme - vše v českém a slovenském jazyce. Dětský klub pro starší děti se koná souběžně. Rodičovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ochotně vyřídí Andrea Loewen, telefon (403)270 8164 nebo email andrealoewen@yahoo.ca

Navštivte dobře vybavenou veřejnou knihovnu v Catholic Pastoral Center, 120 - 17 Ave. SW., půjčují tam knihy na měsíc bez poplatku, telefon (403)218-5502, katalog on-line (M. Hlaváček)

Číslo 9 vyšlo 1. května,
č. 10 vyjde 15. května, uzávěrka je 10. května 2014.
Noviny vycházejí čtrnáctidenně.

RYCHLÝ KONTAKT (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com

CALGARSKÉ LISTY

vydává 4x do roka calgarská pobočka ČSSK, roční předplatné \$15, šeky zašlete či pište na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Calgary Branch, PO Box 355, Calgary, T2P 2H9. Info Božena a Michal Kellnerovi, vice na www.cssk.ca

EDMONTON

ST 7.5. v 17.00 - pořadí SVU seminář s Ivetou Radičovou ze Slovenska, Lecture Theatre, Humanities Centre, University of Alberta

ČT 8.5. v 16:30 - pořádá the Derrick Club (122 Street and 39 Ave), kde bude možnost davat otázky

KITCHENER-W-G

NE každou ve 14.00 (do 16.30) - Český dětský klub "CCC" na adrese Unit 18, Springfield Crescent, Waterloo, za vedení paní učitelky Dashy Fišlové, klub nabízí výuku českého jazyka, kultury a historie. Více info na www.kwczechsandslovaks.com.

ÚT každé v 19.00 (do 20.00) - cvičení Sokola, Elizabeth Ziegler School, info: náčelnice Sokola Jana Otrubová (519)884-9185. Noví zájemci jsou vítáni i s rodinami a přáteli.

SO každá 9.00 -11.30 - vyučování české a slovenské školy pro děti JK - 8. třída pod záštitou Waterloo Catholic School District Board. Více informací naleznete na www.kwczechsandslovaks.com. Finanční nebo materiální podpora, za kterou ve jménu dětí předem děkujeme, odešlete na adresu: CAC-Czech or Slovak school, 550 King St.N, POB 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

HIKE 2014 se letos koná v červenci (nebo začátkem září). Přesné datum oznámíme. Zájemci, přihlaste se na sistanek@hotmail.com nebo na tel. (519)821 7996, do konce března.

ČASOPIS Dobrý den

vydává jej ČSSK, zodpovědná redaktorka Eva Kratochvílová, objednávka: ekratoch@sympatico.ca, tel. (519)821-3321. Příspěvek laskavě pošlete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. N., PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5. Z Kitchenerské (K-W-G) pobočky Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě:

MONTREAL

In memoriam

V pondělí 21. dubna 2014 nás ve věku 77 let po těžké nemoci opustil Ladislav WEDLICH, oblíbený člen naší montrealské komunity. Pomáhal při našich bazarech a rád chodil na všechny naše zábavy. Narodil se 17. 7. 1936 v Kamenickém Šenově.

V Československu byl známým sportovcem v lehké atletice. Do Montrealu přišel s manželkou Věrou a synem Lennym v roce 1969. Láda byl vzorný manžel, dobrý otec, dědeček a dobrý kamarád. Čest jeho památce. Všem pozůstalým vyslovujeme naši hlubokou úctu.

(Láda Křivánek)

TÁBOR HOSTÝN

Dětský tábor se v roce 2014 bude konat od neděle 6. července do soboty 26. července. Ceny budou stejné jako vloni, tj. 375 \$ za 1 týden, 745 \$ za 2 týdny a 950 \$ za 3 týdny. Každé další dítě ze stejné rodiny má slevu 10 %. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely.

Sociálně slabší rodiny mohou dostat slevu. Protože máme zájem na tom, abychom měli co nejvíce dětí, vyhlášíme následující program: Pokud někdo získá nového účastníka dětského tábora, může obdržet odměnu 20 \$ za každý týden účasti tohoto dítěte. Asociace Hostýn hledá spolupracovníka ředitele dětského tábora, který by pomohl s propagací, organizací dětského tábora a s registrací dětí. Pro informace kontaktujte Josefa Maxanta, tel. 450-465-4844.

NE 18.5. v 11.00 - mše svatá, Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street West, na rohu West Broadway. Růženec se modlíme od 10.30 hodin.

ST 14. a 28.5. klub seniorů, Informace o programu Olga Nováková, tel. 514-697-2125.

WINNIPEG

ČASOPIS Řička vydává odbočka ČSSK ve Winnipegu vychází čtyřikrát do roka. Zájemci, napište si o něj na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Winnipeg Branch, Attn. Pramen, PO BOX 1732, Winnipeg, Manitoba, Ca, R3C 2Z9.

Každá finanční podpora je vítána třeba uplatněním inzerátu. Tel. 204.256 3713, email: mishagogela@shaw.ca.

ČT každý od 19.00 h. - je v provozu bar, v němž Winnepežští nabízejí kousek domoviny - sortiment produktů z domoviny - Česka i Slovenska.

SO 10.5. - jarní piknik

Rezerv. a info: Giselle Majersky (204)957-7515 nebo majersky@shaw.ca

Reminiscencie na úspešné Hrátky s čertem

Svieži vetrik vystúpil z mnohých voňavých borovic i jednej brezy, zmiešal sa s krikom kráľovského paláca a vôňou pečeného kurata v obale pekelného dymu so zápachom pušného prachu, čo sa vytriasal z bambitiek Sarka Farku a potom doletel až do cely zbožného Školastika.

A odtiaľ až po brány pekelné, aby tam poštekil v nose strážcu pekla - to všetko niekoľko krát ešte aj prikryl zimomajným snehom zmiešaným so zblúdeným dážďom. Ba aj s našou netrepezlivosťou hrátko od počasia do počasia - dlhej zimy.

Prikryl, ale nezakryl krásy kvietok rozprávnia srdca nikdy nestárnucého dieťa, sediaceho v predsiňi čakárne pred dverami, kedysi už raz otvorenými. Doteraz vidíme pred svojím zrakom Ladovské južné Čechy. Vykaširované beláskavým plamienkom očí anjela, skutočného posla Nebies, ukrývajúceho si do pôvabného kukučie tie najkrajšie správy z Veľeby Nekonečna Lásky, ktoré nikdy neprestalo mať do večnej čírosti nekonečna - vrytý záujem o každého človeka.

Bol to fahučky dych nespátia, pri mocne zavretom okne s nežným chvením až do cinkotu striebrištieho skla rozprávania o horúcej láske plameňa, ktorý mení piesok na prevládajú nádhru aj mnohými zámkami zavretej duše.

Ďakujem všetkým vám za to. V pokore, ktorá mi nedovoľí zahľadiť sa na jednu osobu a tak uvidieť svoje uskutočnené želanie na niektorom z vás. Skláňam sa aj pred krásnymi slovami uznania, týkajúcich sa mňa osobne - rev. Ladislava P. Kozáka, no vaša vďaka nemá patriť mne, a nepatrí mi, ona je celému Evanjelickému a v. cirkevnému zboru sv. Pavla - to on dal zo svojho - pre vás, aby sme my všetci mohli mať. Ba aj mali. Mojm spolupratom a mojm spolusestrám to náleží, milujúcim každý váš krásny počin. Nech vás všetkých požehná HOSPODIN a nech vám rozmnouje váš nevšedný talent v každom Jemu milom diele, ktoré konáte pre nás.

Rev. L.P. Kozák

SOKOL CANADA MINI SLET June 27-29, 2014

CZECH AND SLOVAK DAY June 29, 2014

FRIDAY, June 27 5.00 pm

WELCOME PARTY AND OPENING CEREMONIES

Outdoor BBQ, along with Prague Restaurant's selection of traditional Czech food, beer, and live piano entertainment - Masaryktown

SATURDAY, June 28 - 9 am - 4 pm

GYMNASTICS COMPETITIONS Fit 4 Life group 601 Magnetic Drive Unit #21
TEAM SPECIAL NUMBER COMPETITIONS Fit for Life group 601 Magnetic Drive Unit #21
VOLLEYBALL mixed teams (min. 2 women per team) at the Variety Village (Danforth & Kingston Rd.)

EVENING 6.00 pm - 11.00 pm

SOCIAL FOR THE YOUNG CROWD under the stars with DJ and BBQ - Masaryktown
PRAGUE RESTAURANT SOCIAL with dinner and live band - Masaryktown

SUNDAY, June 29 - MINI SLET AT MASARYKTOWN - CZECH AND SLOVAK DAY

10 am -12 noon - rehearsals 2 pm - 4 pm - performances and festivities

MINI SLET will be followed by more activities, music, dance and a bonfire in the evening

A food stand with food, beverages, "kolacky" and other Czech specialties will be open throughout the day.
PRAGUE RESTAURANT offering traditional Czech dishes and beer will be open from 11:30 am

Information: Anna Janous tel: (905)884-982
email: anna.sokol@bell.net

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA ÚSTAVU JE TADY PRO VÁS:

ST 16.00 - 21.00 tel.: 416.439 0792

- také časopisy, filmy, DVD, pohádky pro děti
- komunitní noviny, historické knihy, faktografie

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Info MMI: 416.439 4354

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADĚ

251 Cooper St.,
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR v TORONTU

Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR v CALGARY

Hon. konzul JERRY JELINEK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW
Tel: +1(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terramagement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR v MONTREALU

Hon. konzul dr. HÝNEK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (514)316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR ve VANCOUVERU

Hon. konzul Veronika FLORIÁNOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@honorary.mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE

Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272 101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ

PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@cssk.ca nebo toronto@cssk.ca
www.cssk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO

NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email: nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL

SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av., Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA

Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

ŘÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA

A METODA, farár JOZEF VÁNO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES UNIVERSITY OF TORONTO

Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Zdroj: http://www.rozhlas.cz/zpravy/evropa/_zprava/rusko-zatim-nechysta-odvetu-za-sankce-zapadu-tvrdi-putin--1344918. 29. 4. 2014. ■

Kdo se cítí zhnusen? Nežít v Rusku, a být Rusem?

Pro ND Rošťa Firla

V pondělí na šmigrust před polednem zazvonil u našich dveří Mervyn.

Anglosasové tuto pohanskou tradici mrskáni žen kvůli plodnosti nepřijali a netčí, a s údivem jsem otevřel dveře.

Mervyn se bez okolků optal Mluvíš rusky?, a když jsem přikývl,

řekl hrobovým hlasem: Tak teď můžeš být Rusem. Proč bych to probíhal dělal?, optal jsem se do Mervynova hřbetu, když maširoval do jídelny, kde Eva už nalévala kávu do hrnků a krájela jahodovou bublaninu. Mervyn opakoval otázku a na Evin souhlas oznámil, že i ona se kvalifikuje, aby se stala Ruskou, a Eva se optala drsně: Zbláznil ses, Mervyne?

Mervyn ušedl a vyprávěl, že slyšel na CNN, že Putin protlačil zákon ulehčující všem rusky mluvícím stát se ruskými občany. Eva už hledala na google a vkrátku četla z Lidovek zprávu: Rusko umožní ve zjednodušeném řízení získat občanství ruskojazyčným obyvatelům z někdejšího Sovětského svazu. Příslušnou novelu

zákona v pondělí podepsal ruský prezident Vladimir Putin.

Eva přeložila test doslovně do angličtiny a zachechtala se. 'Co je na tom k smíchu?', optal se dotčený Mervyn. Ale vzpomněla jsem si na starou anekdotu: když se ptali Čecha, co by udělal, kdyby byly otevřeny československé hranice na západ? Vylezl bych na strom, řekl bez zaváhání Čech, a na otázku proč? dodal, aby mne neušlapali davy prchající na Západ. A co bys udělal, kdyby byla otevřena hranice na východ do Sovětského svazu? Vylezl bych na strom, řekl Čech bez váhání, a na otázku proč? řekl: Abych viděl toho osla, který tam půjde.

Mervyn se zdvořile přidal k mému řebotu a jako Brit žijící v Kanadě vůbec nedovedl docenit ironii či pokleslost této zprávičky. Eva se smílovala a řekla, že za celý svůj život neznala ani nezaslechla jediný případ emigrace z Československa do Ruska; navíc - řekla, že známe četné případy usilovné emigrace z Ruska na západ, a poslala mě pro film Kolja, abych to Mervynovi půjčil pro osvětlení Putinovy novely zákona.

Přinesl jsem DVD filmu Kolja a Mervyn si pochutnával na veličnoční bublanině a zároveň chválil, že přišel na správnou adresu pro informace o takovém překvapivém kroku Putina. Nabíral jsem dech, abych vyslovil názor, že zavlóst Putina je stejná nebo větší než byla zavlóst Adol-

fa Hitlera, který před 75 lety přecházel Anglii a Francii s územním požadavkem na Sudety s příslibem míru, a do roka začal historicky nejstrašnější světovou válku, ale Eva mne předběhla a řekla: Historie se opakuje a blesková anexe Krymu je overtura pro anexe dalších území do ruského samodržaví. Tento Putinův manévr umožňuje, že se anexe provádí bez výstřelu a krveprolití a s výpomocí kolaborantů na Ukrajině a pak dalších zemí bývalé Sovětské říše, jejíž obnova je Putinův plán a sen.

A demokratický svět tento manévr spolkne?, optal se Mervyn a vzdychl. Proč ne?, řekla Eva rozvázně, vždyť Chamberlain a Daladier to spolklí od Hitlera v Mnichově, a Roosevelt z USA ignoroval, že se schyluje ke světové katastrofě a od toho uplynulo pouze tři čtvrtiny století.

Vsunul jsem větu do kratinké pauzy: Když Winston Churchill varoval v britském parlamentu o nebezpečí nacistického Německa, byl nazván válečným štváčem a žasl bys, Mervyne, kolik mých vrstevníků protestuje nad přidáním jména Adolfa Putinovi a zvou to válečné štvání ze západu.

Ty sám znáš v Česku takové zpustlíky?, optal se Mervyn silným hlasem. Neodpověděl jsem, abych nekárel do rodné země, ale Eva se neostýchala: Známe, řekla Eva, a Rosta to vysvětluje chlorovanou pitnou vodou a znečištěným ovzduším, které v Evropě zamlžuje rozum.

Eva dolila kávu a optala se Mervyna, jestli zůstane na oběd, ale Mervyn odmítl pohostinnost, rozloučil se a řekl. Že se jde podívat na jezero, jestli už roztál led, a Eva řekla, že se taky podíváme, jak taje led, a jeli jsme se podívat, jak táhnou ledy, když krutý mráz zas táhne z Mokvy. ■

PREČO MÁM RÁD SLOVENČINU, PREČO MÁM RÁD SLOVENSKO

je celostátna súťaž žiakov v písaní slohových prác, ktorá si kladie za cieľ podchytiť, rozvíjať a prehľbovať záujem detí a mládeže o materinskú reč a umožniť im vlastnými výrazovými prostriedkami (v podobe prozaických žánrov, básní alebo iných foriem jazykového prejavu) vyjadriť vzťah k slovenčine a Slovensku, k osobnostiam slovenského národa, k domovu i k svojim blízkym. Je určená pre žiakov všetkých typov a druhov základných a stredných škôl na území SRa pre žiakov všetkých typov a druhov základných a stredných škôl v zahraničí, ktorí majú záujem o slovenčinu a Slovensko.

Prvý ročník súťaže vyhlásilo r. 1993 vydavateľstvo Mladé letá a Umelecký odbor Matice slovenskej pri príležitosti-

150. výročia uzákonenia spisovnej slovenčiny. "Súťaž je organizovaná Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu, Štátnym pedagogickým ústavom, SPN-Mladé letá, Maticou slovenskou, Spolkom slovenských spisovateľov, Jazykovedným ústavom Ľudovíta Štúra SAV a Úradom pre Slovákov žijúcich v zahraničí.

Ďakujeme za reprezentáciu slovenskej školy. Sme na Vás veľmi hrdí.", napísala triedni učiteľka Blanka Michale na adresu svojich študentů, ktorí sa dop súťaže prihlásili. Ze slovenské školy v Kitcheneru jimi boli sourozenci Alek a Nika Hrazburgovi.

"Narodili se v Kanadě a žijí ve slovensky mluvící rodině v Kitcheneru. Slovenskou školu navštěvují druhým rokem. Na Slovensko jezdí zhruba každé tři roky a velice se jim tam líbí. Ve škole jsou velice šikovní, pomáhají mladším spolužákům. Práce si napsali sami, pomohla jsem jim opravit jen drobné nedostatky," napsala nám dále učitelka Blanka Michale. Studentům slovenštiny upřímně blahopřejeme. Věříme, že se pokusí získat další ocenění ve znalostech rodného jazyka svých předků. ■

Foto autorka

Oranžová trojnožka, nápadná na první pohled, je zamrzlá uprostřed řeky... Už při prvním pohybu ledu se napne drát připojený k hodinám v budově bývalé banky na břehu a zastaví je. Síréná pak oznámí celému městu konec této zimy. "Yukon praskl"... budou si sdělovat lidé v celém městě a obrovské kry, větší než celá fotbalová hřiště, se dají do pohybu a všichni budou utíkat k řece.

Učitelé vyvedou ze školy na břeh celé třídy, aby žáci byli svědky nového jara - je to téměř sváteční den...

Kdy Yukon praskne letos, zatím nevíme, teď čekáme, kdy povolí led na Klondiku... Začíná to pomalu - řeka po řece. První se letos už otevřela „Čtyřicátá míle“. My, kdo žijeme v údolí Klondiku, jsme netrpělivi, kdy si budeme moci oddechnout, že je to za námi a že letos povodeň nebude, protože dokud volně nepoteče Yukon, je i náš srub stále ohrožen. Loni to bylo dost zlé, ještě centimetr a mohli jsme mít Klondike v kuchyni, a náš sroubek pro hosty to schytal z první ruky. Letos bylo méně sněhu a je chladnější, tak snad...?

Yukon má povolit asi pět dnů po Klondiku, ale to je jenom teorie, ve skutečnosti nikdo s jistotou neví, kdy Yukon shodí ledová pouta, aby tekli volně. Už od roku 1896 se v Dawsonu sází na "brejkap" (prasknutí). Od dob zlaté horečky, kdy se ledy hnuly roku 1896, 19. května ve 14,35 h. odpoledne, se tato tradice zachovává dodnes. Všechny obchody, restaurace i bary prodávají za dva dolary lístky. Tam napíšete, co nejprsnější čas, kdy podle vás může řeka prasknout. Lístek vhodíte do schránky, krabice nebo láhve od okurek (záleží, kde sázíte) a potom už jen čekáte na svou výhru.

ČEKEJ, AŽ LEDY POVOLÍ...

Pro ND Alena Kennedy Mývala

Dnes už je otevření Yukonu jen úžasnou podívanou. Dříve znamenalo znovuspojení se světem a možnost obnovení zásob, protože jediná doprava tehdy byla lodí.

Potopy ohrožovaly město už od jeho vzniku. Jedna z nejhorších byla v roce 1925, což už málokdo pamatuje. Kennedy si ale vzpomíná na potopu z roku 1979, kdy take plavaly domy v ulicích Dawsonu, a po opadnutí vody, si je majitelé museli tahat zpátky na své pozemky buldozerem. Výhoda dřevěných domů a srubů!

Později byla postavena ochranná hráz, která sice pomohla, ale zároveň ubrala Dawsonu část jeho romantické krásy. Při vjezdu do města už není vidět majestátnou řeku Yukon, ani její soutok s Klondikem.

Protože já jsem přijela ještě v "době předhrázové", stále mám před očima ten úchvatný pohled, který mi už navždy bude chybět. ■

"DOKÁŽETE TO?" - "ANO, PANE."

Květnové dny jsou navždy pro nás spojené s osvobozením země od fašistů. Znamenaly konec válečných útrap, návrat odvěčených nejdražších z koncentráků - pokud přežili, z nucených prací nejčastěji v Německu, i z různých koutů světa, kam se vlastenci rozutekli, aby se chopili zbraně a bojovali za svobodu své vlasti.

Neexistovala snad jediná rodina, která by se s důsledky války bezprostředně nesetkala. Ve většině rodin zažili v krátké době války dvě: v té první se vyznačovali vojáci chrabrostí v legiích (koncem války měly jednotky československých zahraničních vojsk celkem přes 100 000 dobrovolníků (dobrovolců, bratrů). Celkem padlo 5152 československých legionářů, z toho 4112 v Rusku, 630 ve Francii a 410 v Itálii), v té druhé i v cizineckých armádách, protože ta jejich odevzdala nepříteli i vlastní zbraň...

Dny osvobození připomněl náš autor Jan Vaněk, Čechoslovák žijící po obsazení ČSSR vojsky Varšavské smlouvy v r. 1968, v Lucembursku: U nás a v sousední Belgii se pomalu připravují na oslavy osvobození země americkou armádou. Zejména u příležitosti 70. výročí, které připadá na příští rok, bude na našem stožáru vládt od září t. r. americká vlajka stejně jako všude v okolních vesnicích a městech.

V obou zemích, vděčícím Američanům za své osvobození, je celá řada skvělých muzeí, připomínajících Ardenskou bitvu, v níž bylo zraněno 70 tisíc amerických vojáků, zabito 19 tis. Kromě toho jedeme do belgického města Bastogne, kde otevřeli v minulých dnech nový americký památník přímo v centru tehdejší bitvy. Musíme na tato místa jezdit s každou českou návštěvou, každý je chce vidět, hlavně Plzeňáci a Pražáci.

Fotografie, pořízené neznámými autory z Ameriky, pocházejí z oslav vítězství nad německými okupanty. Cítíme přitom obrovskou vděčnost tehdejšímu americkému klukům, kteří neváhali opustit svou zemi, klid, v němž žili, své rodiny a přelávit se přes oceán, aby nás zbavili Hitlera. Často je čekala smrt, aniž by po řádně věděli, kde vlastně jsou. Třeba ve dvacetistupňových mrazích a záplavě sněhu v zimě 1944, kousek od nás v Ardenách. Ta odvaha, statečnost a odhodlanost... jsme jim nesmírně vděční.

Nevěřili byste, kolik lidí zde bude mít při vzpomínkových slavnostech slzy v očích ještě po 70 letech...

Sami Američané, dosud žijící účastníci bojů o osvobození města, tvrdí, že Plzeň je „nejameričtější“ městem na světě, městem, kde své tehdejší vítězství slaví nejraději a kde se cítí nejlépe. Můj plzeňský kamarád mi před časem věnoval pohlednici města Plzně z roku 1945, nalezenu na půdě plzeňského domu jeho matky. Jako mladé dvice tento věnovali před 69 lety (!) dva američtí vojáci - Darren Foyors, Springfield/Illi-

nois, USA a Henry L. Hollandsr, Fort Valley/Georgia, USA, jejichž jména dotyčná dívka připsala svou rukou na zadní stranu pohledu.

Tato památka není jistě bez zajímavosti. Chci se pokusit spolu s moji ženou Cornelií v USA dotyčné, prostřednictvím našich amerických a kanadských přátel, vyhledat - pokud ještě žijí, anebo alespoň jejich rodiny. Oba vojáci měli to štěstí, že se probili po invazi spojenců z Normandie až do Plzně a spolu s obyvateli města oslavili konec války. Město Plzeň oslavuje tuto událost každoročně zcela nevidaným způsobem. Doporučujeme každému účast na vzpomínkových oslavách (70 let) v Plzni na jaře příštího roku 2015, kterých se i my chystáme zúčastnit.

Už za necelý měsíc čekají Plzeň Slavnosti svobody. Připraven je velkolepý program - dobové kempy, kolona historických vojenských vozidel nebo pyrotechnická show. Ovšem s trochou nadsázky lze říct, že oproti příštím oslavám to bude jen slabý odvar. V červnu se bude oslavovat vyložení spojeneckých vojsk. Slavnosti svobody bude sledovat celou 11měsíční cestu spojeneckých vojsk z Normandie do Plzně, kde je například první patník, který zahájil cestu osvobození z Normandie. Vyvrcholení bude v květnu 2015. (Slavnosti se navíc budou konat v době, kdy bude Plzeň Evropským hlavním městem kultury.)

OUR MEMORIAL DAY CELEBRATED IN THE Czech Republic

This is an amazing story of remembrance. In the Czech Republic, the school children of the equivalent of fifth grade are each assigned one of the American and Canadian liberators buried there. Their grave is the student's responsibility for the year

and they learn all there is to know of their own hero. Their surviving family is sent letters and they respond to the annual child who tends their loved one's grave. No apology needed here! Have you ever wondered if anyone in Europe remembers America's sacrifice in World War II? There is an answer in a small town in the Czech Republic. The town called Pilsen (Plzeň).

OSVOBOZENÍ ZÁPADNÍCH ČECH AMERICKOU ARMÁDOU

Rona Mendelsohn, Washington, D.C.

Během posledních týdnů druhé světové války připadl úkol osvobodit západní část Československa příslušníkům americké Třetí armády vedené generálem Georgem S. Pattonem ml. Následující článek líčí den po dni toto období, které se zřetelně zapsalo do paměti všech, kteří je prožili. Americké velvyslanectví písemně kontaktovalo řadu českých občanů, kteří zaslali své fotografie a podrobně se podělili o své vzpomínky na tyto dny. Velvyslanectví jim děkuje za hojnou pomoc a cenné informace. Toto líčení však bylo sestaveno americkou stranou.

Dne 4. května 1945 byly síly generála George S. Pattona rozvinuty podél československo-německo-rakouské hranice. Pattonovi telefonoval generál Omar Bradley, velitel 12. uskupení Americké armády, s tím, že útok na Československo má zelenou, a chtěl vědět, zda Patton dokáže invazi provést. „Zitra ráno,“ odpověděl Patton. Bradley byl k tak rychlému provedení útoku skeptický, ale vzhledem k tomu, že byl již dlouho obeznán s Pattonovým způsobem práce, měl důvod věřit, že Patton splní, co řekl. Patton si toho dne do svého deníku zapsal: „Okamžitě jsem volal V. sboru a řekl jsem jim, ať se do toho pustí s První a Druhou pěší divizí a Šestnáctou obrněnou divizí.“ Generálmajor Clarence R. Huebner právě usedal k večeři, když mu zazvonil telefon od Pattona. Patton vzpomínal na rozhovor takto: „Chci, abyste ráno provedl útok na Plzeň.“ „Ano, pane.“ „Dokážete to?“ „Ano, pane.“ „Dobře, tak si pospěšte. V téhle vál-

li až za průchody.“ Těžil také z útoku 97. pěší divize na Cheb dne 25. dubna. Další jednotky Armády Spojených států již postupovaly za Cheb do Schönbrunn. Americká Třetí armáda, která nyní v 18 divizích čítala přes 500 000 mužů, byla dne 5. května 1945 seskupena a připravena na zteč napříč Československem.

PONDĚLÍ 7. KVĚTNA 1945

V době, kdy V. a XII. sbor obnovily svou ofenzivu, dospěly k jednotkám informace o bezpodmínečné kapitulaci nacistického Německa spojeneckým a sovětským silám. Útočícím jednotkám V. sboru byly okamžitě odeslány zprávy nařizující zastavit útok. V. sbor již dříve téhož dne přijal kapitulaci Karlových Varů, kterou telefonicky složil starosta města. Oddíl XII. sboru obdržel informaci o kapitulaci v době, kdy bojovaly s nacistickými vojáky u Volar. Stíhače tanků se odpoutaly z boje a stáhly se a vpřed vyrazil kurýr se zprávou „Zastavit palbu!“

Čtvrtá obrněná divize, jejíž dvě rychle se pohybující kolony rozdrtily odpor v západních Čechách, dokonce dospěla až na okraj Prahy. Zde se její příslušníci dozvěděli, že válka skončila. Pro Druhou divizi však nastal jiný problém. „Když jsme se pohybovali kolem Prahy,“ napsal později jeden z vojáků „objevila se odkudsi snad celá zpropaná nacistická armáda. Řvali, povykovali, nařikali, smáli se... V tom týdnu se nám pokusilo vzdát 80 000 Němců a my jsme je museli přimout, všechny.“

Téhož večera plnil Matt Konop své povinnosti konferenciéra na oslavě, kterou v Plzni uspořádal generál Robertson. Kapela Druhé divize hrála české skladby a generál a jeho hos-

té si s pomocí Konopa jako tlumočníka vyměřovali poklony. Minutu či dvě před půlnocí kapela zahrála „pozor“. Uderem dvanácté hodiny Konop hostům oznámil, že nastala hodina osvobození.

„Na to, co následovalo, nikdy nezapomenu,“ napsal. „Křičeli, plakali, objímali se, rozdávali polibky. Trvalo to celé minuty a poté jeden z nich, ředitel místního divadelního souboru, požádal, zda mohou shromáždit svůj soubor a poprvé po sedmi letech zazpívat národní hymnu. Dostal můj souhlas, informoval jsem o tomto generála a přeložil jsem mu text hymny. Hosté zpívali a zpívali a na jejich hlasy navázali lidé na ulici a kdovi, kdy to vše skončilo.“

ÚTERÝ 8. KVĚTNA 1945

Pro generála Pattona nastal tento den přesně po dvou a půl letech po jeho přistání v Africe. Celou tu dobu vedl prakticky neustálý boj.

V jeho hlášení ztrát nakonec stálo:

Třetí armáda: Padlo: 21 441. Raněno: 99 224. Nezvěstných: 16 200. Celkem: 136 865. Nepřítel padlo: 144 500. Raněno: 386 200. Zajato: 956 000. Celkem: 1 486 000. Za 281 dní své kampaně v západní Evropě Třetí armáda osvobodila či obsadila 211 203 kilometrů čtverečních území, z toho 9 025 v Československu.

Autorka článků napsala na základě více než 20 původních zdrojů včetně dopisů, publikací, vojenských záznamů, novinových článků a osobních rozhovorů.

V ND jsme otiskli jeho druhou část.

Vice: <http://www.aic.cz/osvobozeni/208-2/> Foto archiv autora a Wikipe-
dia -vk-

Questions about Ukraine, pg. 1

The actors with Raja, pg. 8

Havel's The Memo in Toronto, pg. 10

MAY 1, 2014

No 9 (2845)
Volume 65 • \$2.00Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY NEWSPAPER www.masaryktown.ca

Baird Promotes International Response to Ukraine Crisis in Czech Republic

April 22, 2014 - Foreign Affairs Minister John Baird paid his first bilateral visit to the Czech Republic today to promote a common international re-

meral fora.

Baird will also visit other NATO allies, including Slovakia, Poland, Latvia and Estonia, to discuss the ongoing

tion of the visa issue in the autumn 2013 provides an opportunity for a dynamic development of Czech-Canadian relations. Minister Zaorálek pointed out the potential in the area of science, research and innovations, where the Czech Republic can offer a top level cooperation to Canadian experts.

Photo: Robert Janás (©MZV)

MINISTER JOHN BAIRD ATTENDED THE RECEPTION COMMEMORATING THE OPENING OF CANADA'S NEW EMBASSY IN THE CZECH REPUBLIC

On April 22, Foreign Affairs Minister John Baird attended the reception commemorating the opening of Canada's new embassy in the Czech Republic. The Minister took this opportunity to highlight Canada's foreign policy objectives, including its continued of Ukraine at a time when Russia's illegal intervention in Crimea has seriously threatened European peace and security. While in Prague, the Minister met the Czech Republic mission staff during a "meet and greet" event.

Minister Baird inaugurates the new Embassy of Canada to the Czech Republic, with Ambassador Otto Jelinek. ■

From: Monica Janecek@international.gc.ca

sponse to Russia's acts of aggression in Crimea and eastern Ukraine.

"Canada strongly condemns those provocateurs who are fomenting unrest in eastern and southern Ukraine," said Baird. "Canada calls on Russia to follow through on its Geneva commitments to de-escalate the crisis, to respect Ukraine's territorial integrity and to cease its interference in a sovereign state."

During Baird's visit to the Czech Republic, he met with both Prime Minister Bohuslav Sobotka and Foreign Minister Lubomír Zaorálek, and exchanged views on the situation in Ukraine. Canada is pleased to work with its allies in supporting democracy in the region.

"Canada congratulates the Czech Republic on its efforts to stabilize the crisis in the region and on its contributions to the Visegrád Group," said Baird.

This is the Minister's fourth visit to the region in recent months since the start of the crisis in Ukraine. Canada and the Czech Republic are like-minded partners multilaterally, collaborating within the North Atlantic Treaty Organization (NATO), Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) and other multilateral

crisis in Ukraine.

Source: <http://www.international.gc.ca/media/aff/news-communiques/2014/04/22a.aspx?lang=eng>

Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic Lubomír Zaorálek received Minister of Foreign Affairs of Canada, John Baird, at Czernin Palace on 22 April, 2014.

The main aim of the visit was to stimulate further development of political and commercial bilateral relations of the Czech Republic and Canada. The ministers agreed that the solu-

Is the Maple Leaf still a symbol of Canadian pride? We may have to change it soon since we might lose our lead in maple syrup production. It could then become, in the near future, a symbol of national disgrace.

Until a decade ago, Quebec alone used to produce more than 90% of the world's production of maple syrup. It is now less than 65% and it will drop even lower if we keep the current agricultural supply management system.

Quebec's maple syrup producers are currently obliged to sell all their product, except what they directly sell in their sugar shacks, to the monopoly of the provincial agricultural union (Fédération des producteurs acéricoles du Québec). Each producer has a quota. No new quotas are allowed. Prices are fixed by the union. The number of syrup barrels available each year is controlled. All the syrup is mixed together. And the federation makes sure there is a standardization of taste. Not even the former U.S.S.R. controlled an industry that tightly. Imagine for a second that France treated wine or Italy its olive oil in such a way.

Quebec's maple syrup monopoly leaves bitter taste

By Eric Duhaime, QMI AGENCY

They would have been quickly replaced by freer markets. French wine and Italian olive oil would have become expensive and low quality products. Well, that is exactly what's happening with maple syrup.

The competition sees our weaknesses. Vermont has more than doubled its production over the last decade, going from 1.6 to 4.1 million litres a year. Americans, who are the main importers of our golden liquid, are now openly flirting with the idea of becoming self-sufficient. It was a market that used to import more than 70% of Quebec's annual production.

While the local maple syrup industry is booming south of the border, some entrepreneurs back home are trying to compete and save the source of our great pride. I spoke this week with Angèle Grenier, a maple syrup producer in the Beauce region (south of Quebec City) who's keeping this icon of Canada alive and well. Unfortunately, like four other producers, she just had her syrup seized. Her crime? She directly exports her syrup to other provinces or the U.S.

Having a direct link between the producer of maple syrup and the consumers or salespeople, without the chaperoning of the union, is illegal. Such a crazy legal disconnect between the producer and the consumer unsurprisingly leads to the decline of any industry. A black market has developed in Quebec to bypass the rules. And small producers that obey the law are having financial difficulties and receiving subsidies i.e. your tax dollars. How original!

Unions were created to permit workers to collectively negotiate their work conditions. Now, here's a union of business people forced to sell their product to the union, at the price decided by the union, at the quality dictated by the union, on top of paying compulsory union dues.

I don't know about you, but I would personally much prefer to abolish our management supply system in Canadian agriculture rather than have to shamefully replace the red symbol in the middle of our flag.

Source: <http://www.torontosun.com/2014/04/23/quebecs-maple-syrup-monopoly-leaves-bitter-taste>, April 23, 2014 ■

Young US actors honour child victims of Terezín

By Jan Richter

A group of young actors from Philadelphia in the US visited the Czech Republic last week to give a performance at the former Nazi concentration camp of Terezín. They staged *I Never Saw Another Butterfly*, a play based on poetry written by child inmates of the camp, at the Attic Theatre in Terezín, the very space where some of the play's characters performed seven decades ago.

The harrowing stories of child inmates of the Terezín concentration camp came alive again at the very place where they once transpired. A cast of around 30 mostly teenage actors from Philadelphia's Wolf Performing Arts Centre last Friday brought the play *I Never Saw Another Butterfly* to Terezín's Attic Theatre, a venue where Jewish children held in Terezín during the war themselves performed. One of the actors who came from the US is 13-year-old Zora Chilton.

"It felt really special. We came to where the story originated. This is where the children first performed the *Brundibár* opera. Actually being here in Terezín has made me think about how people were treated here, what the experiences was like for the Jewish people. It has really changed my perspective on what happened."

I Never Saw Another Butterfly, by Celeste Raspanti, is based on poetry written by children interned in Terezín during WWII. In 1941, the Nazis turned the 18th century garrison town into a ghetto for Jews from occupied Czechoslovakia and other European countries. Around 150,000 people passed through its gates during the war; most of them were killed in Auschwitz and other extermination camps.

Some 15,000 children lived in the ghetto in separation from their parents. With no schools to attend, their educators organized art classes for them. The children drew and painted, wrote stories and poems. A verse from one of them, *The Butterfly* by young poet Pavel Friedman, gave its name to the play.

The Wolf PAC ensemble, with both Jewish and non-Jewish members of the cast, first staged the play two and a half years ago. They have since performed it at community centres, synagogues, churches and other venues in the US. But in November 2012, they thought of bringing the story back to where it came from. Bobbi Wolf is Wolf PAC's founder and director.

"We performed at the Kimmel Center, a very large performing arts center in Philadelphia, and we had an incredible response, and the dream began. We heard about the Prague Youth Theatre; the play's director, Tim Popp, got in touch with the PYT's director Adam Stewart, and we thought, 'Gee, maybe we can get to Prague'. We looked at each other and said, 'Yes, we need to plan this.'"

One of the highlights of the group's Czech visit was meeting 85-year-old Holocaust survivor Raja Engländerová who inspired the play's main character. Raja was transported to Terezín as a girl in early 1942 and survived three and a half years in the camp.

The actors and staff had been in touch with Raja even before they arrived in Prague. But they only met her face to face at a Seder dinner at the Lobkowicz Palace at Prague Castle. "She is incredible; she is so sassy. She told us a lot of stuff that we already knew like the details about being in Terezín. But seeing her in person, I think she added some things we did not know before, little tidbits about her life.

Did she surprise you in any way? Did she say anything that struck you as something unexpected?"

"Yes. I didn't think she had been back to Terezín at all. So it was interesting to hear she had the courage to come back. That was amazing I think."

Raja Engländerová had seen the play several times in the past; she was even able to attend its premiere in the US in 1967. She did not travel to Terezín with the group for health reasons but saw the group perform *I Never Saw Another Butterfly* at the campus of the International School of Prague on the outskirts of the city on Thursday.

"It was a great performance by those children. They never experienced the war or anything like this and it must have been difficult for them to understand what it was like. But they managed that very well."

The performance also left a deep impression on Raja's granddaughter, Magdalena Kudláčková, who had not seen it before.

"In our family, the story was just a kind of an abstract fairy-tale with a happy ending. But now I suddenly saw my grandmother right there, all those years ago. It was very strong and it made me cry."

The group raised about 50,000 dollars to be able to afford the trip, says Wolf PAC director Bobbi Wolf. She also explains that the children carefully prepared for the emotional performance in Terezín.

"We've shared videos, lectures and readings; we sat and did all kinds of wonderful exercises to get the children share their feelings and emotions. Just as we arrived here, there was lots of anticipation and emotion, and I could see it more and more in the children over the last 24 hours. Some children were having a hard time sleeping. So this morning, we as a group sat down on stage and did some exercises again."

In Terezín, about 30 people watched the performance mostly parents and friends of the group. Bobbi Wolf said they had approached local media and institutions but none have expressed interest to attend. But that

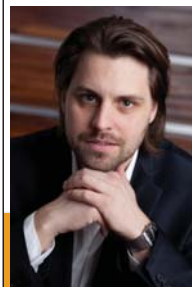
in fact helped the young cast to cope with their emotions while on stage, said the play's director, Tim Popp. He also believes the experience will make the children better actors.

"They learned they were capable of feeling more than they thought they could possibly do so the next time they approach a play, whether it's *Butterfly* or even a light-hearted and comedic musical, they learned that they range is bigger than they thought."

But more importantly, learning about the Holocaust in this way could make the young actors stronger people. Mariana Chilton, 46, is the mother of 13-year-old actress Zora.

"I think it will help her and the other children as they grow up and deal with the terrible abuses that happening all around them." More: butterfly-inprague.org

Source: <http://radio.cz/en/section/czech-history/young-us-actors-honour-child-victims-of-terezin>, April 26, 2014 ■

JAN VACULIK

YOU'RE INVITED

TO A NEW CYCLE OF MUSIC RECITALS CALLED THE SPIRIT OF MUSIC

PLEASE JOIN US AND BE A PART OF AN EDUCATIONAL MUSICAL EVENT THAT PRESENTS WORKS COMPOSED BY THE MOST INFLUENTIAL COMPOSERS IN THE HISTORY OF MUSIC. THEIR COMPOSITIONS NOT ONLY ENRICHED THE WORLD OF MUSIC, BUT THE SPIRIT OF THEIR POETRY AND INTERPRETATION IS UNDOUBTEDLY SOMETHING ONE DESIRES TO EXPERIENCE OVER AND OVER AGAIN.

GUEST MUSICIANS

ADAM ZUKIEWICZ - PIANO
ELISKA LATAWIEC - SOPRANO
MIŁOS MURIN - GUITAR

Sunday May 18, 2014 @ 2:30 pm

Admission 20\$
Free admission for children 12 and under.

ST. WENCESLAUS CHURCH

496 GLADSTONE AVENUE
TORONTO, ON M6H 3H9
CANADA

The Spirit of Music

Theme: PASSION

JOIN THE RIGHT HONOURABLE PRIME MINISTER STEPHEN HARPER ON FRIDAY, MAY 30, 2014

to help build this important Canadian memorial for the victims of communism.

The Canadian Memorial To The Victims of Communism, located in the nation's capital, will stand forever as reminder of the unspeakable suffering born by the victims of communist regimes around the world and as a tribute to the liberty and hope that Canada has provided to the refugees who escaped that tyranny.

In September 2009 Tribute to Liberty, received approval from the National Capital Commission (NCC) to build a Memorial to Victims of Communism and in May of 2012, land was allocated between The Library and Archives Canada and The Supreme Court of Canada on Wellington Street in Ottawa. www.TributeToLiberty.ca

FUNDRAISING DINNER FOR THE MEMORIAL TO THE

VICTIMS OF COMMUNISM

WITH PRIME MINISTER STEPHEN HARPER

FRIDAY MAY 30th, 2014 6:30 RECEPTION/7:30 DINNER

TORONTO CONGRESS CENTER 650 DIXON ROAD, TORONTO

SPONSORSHIP TABLES: \$5000 INDIVIDUAL TICKETS: \$250

A tax receipt will be issued for up to 2/3 of the ticket cost

PRAGUE CITY LINE - SPRING TIME

Prague 1 still belongs to one of the most attractive parts of the whole Prague. Probably nowhere else you can find such a concentration of historic monuments and places where the history and romance of bygone times are all around you. Hardly anywhere you can stop and relax in numerous of beautiful trim gardens and well-kept parks. Hardly anywhere you can walk on the same paths where were walking Franz Kafka, Wolfgang Amadeus Mozart, and the Golem of Prague, Jaroslav Hašek or the boyish bunch from the Foglarovy Rychlé šípy (Fast Arrows).

Prague 1 is not only a place where you can find the crowds of tourists, but there are also streets with cracked facades, which live their quiet life till today and maybe it describes even more the charm of the old Prague.

The route through the Prague 1 will show you the most interesting places and sights in that area. The route forms a complete circle, and therefore it doesn't matter where you will start your trip and which direction you will choose.

WHERE DOES THE ROUTE LEAD

TO? Generally, the route starts at the Republic Square and then continues to the Old Town Square or Jewish Town or Pragues waterfront or across the Manes Bridge to the Lesser Town. You can decide if you want to go up to the Prague Castle and then back via Neruda street or go around the Wallenstein Palace to the Lesser Town Square. After that you can continue to the Kampa and back across the Charles Bridge along the waterfront to the National Theatre through the Old Town Square to the Wenceslas Square and around the Jindřichská Tower and back to Republic Square.

WHAT WILL YOU SEE?

Along the way you will meet the most important places and monuments of old Prague, where the history was created. Many of the places are well known, but some of them are unknown to many people. It could be a big surprise what everything Prague offers and at the same time what everything Prague hides.

The route is intentionally trying to avoid places that are crowded with tourists and offers places that are not so busy and also very interesting. You will not be deprived of places such as Old Town Square, Prague Castle, Charles Bridge. You will see places such as St. Agnes Convent, Prague Stínadla, Kampa, Maltese Square and also the narrow and winding streets of old Prague.

We hope that you will enjoy the whole educational route and you will spend nice and pleasant moments in our beautiful Golden City.

THE MUNICIPAL HOUSE – UNIQUE GEM OF THE CULTURAL LIFE

The Municipal House is one of the Prague's national and cultural landmarks. Now we will learn about the Prague's ceremonial house which belongs among the Art Nouveau buildings with the New-Renaissance elements. The Municipal House is located close to the Powder Gate on Republic Square (Náměstí republiky).

HISTORICAL EVENTS

Originally, the King's Court used to

be here – to explain the facts about the residence of the Bohemian kings. This exceptional building was built by Wenceslas IV. around 1380. The court served as the royal residence of the Bohemian kings from 1383 until 1484. Not only the construction of the royal palace was concerned – it involved also the houses of the courtiers, the spa, and lion pit and even a garden.

After the king Wenceslas also Sigismund of Luxembourg, Albrecht II. of Austria, Ladislav Pohrobek, George of Poděbrady and Vladislav of the Jagellon dynasty resided here. The last-named after some time moved from the court back to the Prague Castle. Not too many relics from the royal period have survived until the present times. Perhaps just the name of the neighbouring Královodvorská street and further the gateway into the Powder Gate in Celetná street.

The coronation parades of the Bohemian kings used to come out from the Royal palace that's why the Municipal House is located at the beginning of so-called Royal Route.

THE INTERIOR

After we enter the main vestibule through the main entrance we will be charmed by the beautiful marble wainscoting and ornamental mosaic on the floor. On the right we will find the French Restaurant whose appearance is almost original. The unique original wallpaper has been restored and can be found in the elevated lounge. The historical clocks, paintings and chandeliers are another splendid complements.

The original tiles, mahogany boxes or benches covered with leather are waiting for the visitors in the opposite Kavárna (Cafe). The vestibule is further connected to the stairway lounge. You can notice e.g. the original cash register or the porter's lodge at the columns.

The halls of the Municipal House On the left at the staircase there is the entrance into the New Foyer which serves among other purposes as Cultural and information center and a refreshment buffet. In the middle of the hall we will find the entrance to the American Bar. We need to mention the chance to see the original lamps, imitation marble on the walls,

rich decoration in the Main Foyer which is located in the first floor. These walls will lead us to the Smetana Hall – to the central premises of the Municipal House which occupy several storeys of the house. The Riegr Hall, the Mayor Hall, the Grégr Hall, the Palacký Hall, the Oriental Room, the Moraviaslovakian Room or Božena Němcová Room cannot be omitted among the other halls and rooms. These premises can also be hired for the purposes of balls or banquets, cocktail parties, conferences, congresses, exhibitions or fairs, concerts or fashion shows.

Remarkable personalities

The decoration of the Municipal House was performed by a great amount of the most significant Czech painters and sculptors such as Jan Preisler, Mikoláš Aleš, Max Švabinský, František Ženíšek, Ladislav Šaloun, Josef Mařatka, Josef Václav Myslbek and Alfons Mucha.

THE EXTERIOR

The visitors and passers-by are attracted not only by the giant construction complex but surely also by the construction elements and sculptural art that created its unique profile. There are allegorical scenes from the history all over the facade, legendary figures, images of Prague and outstanding philosophers. The building is exceptional and admired because of its rich ornamentation. After number of extensive and very expensive reconstructions the Municipal House became after its reopening a very noted centre of the social and cultural life again.

TOURS FOR THE TOURISTS

The Municipal House is famous not only for its balls and congresses yet for its tours. The main points are: Smetana Hall – Sweetshop – Moravia Slovakian Room – Božena Němcová Hall – Oriental Room – Grégr Hall – Palacký Hall – Mayor Hall – Riegr Hall – Sladkovský Hall – Winehouse – American Bar. The price includes a commemorative jetton which you can eventually exchange for a drink in the American Bar.

Address: Obecní dům, a.s., nám. Republiky 5, Praha 1 tel.: +420/222 002 101
E-mail: info@obecnidum.cz,
web: www.obecnidum.cz/en/

**CZ&SK
MEET UP!**

MAY 10 TH AT 8:30PM

**LITTLE BUDDHA BAR
1661 BLOOR WEST
HIGH PARK**

**SPECIAL MENU:
BEEF GOULASH
FRIED CHEESE
SCHNITZEL
AND APPLE STRUDEL WITH ANY MEAL
(INCLUDED:-)**

SPOLEČNOST AKUNA

www.akuna.ca

přináší na světový trh širokou škálu doplňků stravy a služeb z oboru wellness s certifikáty mimořádné kvality

Nové produkty AkuCleanse a AkuWM jsou k máni!

AkuCleanse podporuje čistící proces těla, ochraňuje zejména játra, má silné antioxidantní účinky, likviduje nahromaděné toxiny v těle. Je vyroben z výhradně přírodních zdrojů.

AkuWM je výborným asistentem při procesu snižování tělesné váhy při dodržování zdravých stravovacích návyků.

Obsahuje rovněž výhradně přírodní látky, mj. zejména extract zeleného čaje, výtažky garcinie kambodžské (garcinia cambogia) a malinový extract. Pozitivně ovlivňuje snížení cholesterolu, zvyšuje potenciál fyzické a mentální aktivity.

AKUNA nabízí produkty s aktivními bylinnými složkami, přispívajícími k prevenci a posílení imunitního systému a k podpoře zdravého životního stylu.

(Více 647 608 1713)

S AKUNOU SE ŽIJE ZDRAVĚJI!

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

České a slovenské komunitě nabízíme právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí

- právo obchodních společností,
- obchodní spory
- zástavní právo
- pracovní právo

angličtina, čeština, francouzština

647-669-4369 martin@zlegal.ca

1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

thought for food productions
presents:

the
memo

RUNS UNTIL MAY 10, 2014

Unit 102 Theatre, 376 Dufferin Street, Toronto
http://www.unit102theatre.com/ \$25 regular

VÁCLAV HAVEL – PLAYWRIGHT

Havel began co-writing plays during his military service in the 1950s and his first solo play, *The Garden Party*, was staged in 1963. His plays satirised the absurdities of life under communist rule, but his work was banned after the reformist Prague Spring of 1968 was crushed by a Soviet-led invasion.

By the late 1970s he had become Czechoslovakia's best-known dissident and he was imprisoned several times. He helped found the Charter 77 movement for democratic change. When communist rule unraveled in late 1989, he was elected president by the interim coalition cabinet. He resigned in 1992 after Slovak nationalists successfully campaigned for the break-up of Czechoslovakia.

He was elected the first president of the Czech Republic in January 1993, serving until 2003 when he resigned due to his deteriorating health. After his political career, Havel returned to literature and his last play *Leaving* made its American debut in 2008 (translated by Paul Wilson).

Among other awards, Havel was the recipient of the Order of Canada (Honorary Companion), and the US Presidential Medal of Freedom. Vaclav Havel passed away in 2011 from a respiratory illness.

First performed in 1965, *Vyrozumění* was the second of Havel's plays produced at Prague's Theatre of the Balustrade, where he was then literary manager. The play made its American debut in 1968 at the The Public Theatre in New York where it won an Obie Award for best foreign play.

PAUL WILSON – TRANSLATOR

Paul is a freelance journalist, magazine editor, radio producer and translator of Czech literature.

Paul spent ten years in Czechoslovakia (1967-1977). He was eventually expelled by the Communist government for his association with the dissident movement, particularly for his involvement with the underground music scene as a member of the legendary rock band, The Plastic People of the Universe.

He has contributed essays, articles and reviews to many North American and European publications, including *The New Yorker*, *The New York Review of Books*, *The Globe and Mail*, *The Toronto Star* and other literary and general interest magazines including *The Walrus*, which he helped establish as deputy editor, *Saturday Night*, where he was Senior Editor from 1998-2001, *The Idler* (Associate Editor, 1988-1992), and *Books in Canada*.

He has translated many plays, essays, books, and speeches by Václav Havel. His translation of *The Engineer of Human Souls*, by Josef Skvorecký, was awarded the Governor General's Award for Fiction in 1984, and his translation of Ivan Klíma's *My Golden Trades* was short listed for the Independent newspaper's International Translation Award in 1993.

The Memo is one of four plays by Václav Havel that Wilson has translated for the stage. The other three are *The Beggar's Opera*, *Guardian Angel*, and Havel's last play, *Leaving*, which received its North American premiere in Philadelphia's Wilma Theater in 2010.

He is currently translating a collection of early short stories by Bohumil Hrabal. ■
More: <http://thought4food.ca/the-memo/>

PROF. RNDr. JIŘÍ KRUPÍČKA

ČESKÝ GEOLOG, ESEJISTA A EXULANT, EMERITNÍ PROFESOR UNIVERSITY OF ALBERTA
V EDMONTONU - 5.5.1913 - 24.4.2014

Asi každý Čech slyšel, že když šli přátelé přát Jaroslavu Vrchlickému k 50. narozeninám, sepsali mu blahopřání začínající slovy „Velebný kmete!“ Dr. Jiří Krupička se v tom věku těšil stejné účtě, ale na rozdíl od zmíněného básníka neúčtoval se životem a nekončil svou kariéru. Dr. Jiří Krupička opět začínal.

Původně vystudoval moderní jazyky na Filosofické fakultě UK a v roce 1936 nastoupil jako profesor angličtiny na Obchodní akademii. Před dokončením studia jel s kamarádem na velkou cestu po Blízkém Východě, Turecku, Sýrii, Palestině a Egyptě, na kterou dodnes vzpomínal. Stále ho ale táhly přírodní vědy a tak začal při zaměstnání studovat geologii a astronomii. V roce 1945 začal slibnou kariéru na ministerstvu školství. V

Při své práci v terénu také vystoupil v 65 letech na vrchol Kilimandžára. Podle Zaorala se stal jedním ze tří nejlepších světových geologů. Byl také vyznamenán Purkyňovou cenou Geologického ústavu v Praze. Přitom se zapojil do veškeré krajan-ské činnosti a podporoval ji, jak jen mohl. To bylo oceněno nejvyšším uznáním a poctou Českého a Slovenského sdružení v Kanadě Masarykovou cenou, kterou prof. Krupička obdržel r. 1992.

Největší vášní dr. Krupičky byl vždy zájem o veškeré dění ve světě, který ho provázal již od dětství. Ovšem nejen o dění samo, ale také o jeho historické a filozofické příčiny, o problémy vztahu člověka a společnosti a o vliv vědy na náš svět, který vidí jako jeden celek. Šok z výbuchu první atomové bomby vedl k jeho

životní pouti. Následoval Kosmický mozek (2005), který překladatel a esejista Ladislav Horáček navrhl v anketě Lidových novin na Knihu roku 2006. Když jsme se autora nedávno ptali, kterou ze svých knih má nejraději, jmenoval právě Kosmický mozek. Začátkem roku 2008 vyšla jeho zatím poslední kniha nazvaná *Zmatek*. Krupička zde uvažuje o problémech současného světa lidí, které jsou často protichůdné: „V dnešním světě vzniká paradox. Houstnouch síť informací nevyjasňuje pohled na lidstvo jako celek, nepamáhá myslí vytvářet si soustavný a nerozporný obraz lidského světa. Dochází k opaku. Tato záplava už sama o sobě zvyšuje zmatek v lidských myslích o stavu světa. Je tedy vůbec nějaká naděje, že lidstvo si bude vědět rady se stále hustší a až příliš často nebezpečnější spleť problémů, se stále větším informačním zmatkem? Je, ale budeme muset vydo-lovat to nejlepší z fondu inteligence lidského rodu.“ Ovšem nebyl by to Jiří Krupička, aby nedešel k životní naději pro příští generace.

roce 1947 pak dokončil doktorátem přírodních věd válkou přerušena studia na Přírodovědecké fakultě UK a přijal místo na univerzitním Petrografickém ústavu. Úspěšně zde přednášel a publikoval.

Ovšem situace se změnila po únoru 1948 a Jiří Krupička byl v roce 1950 zatčen a odsouzen na šestnáct let za pokus přejít hranice a vyvážet anglicky napsaný rukopis své první knihy *Člověk a lidstvo* (výňatky vyšly v roce 1994 v knize *Renesance rozumu*). Prošel věznicemi a uranovými tábory (Bory, Jáchymovsko, Horní Slavkov, Příbramsko, Leopoldov). Leopoldovská vyhlazovací věznice se mu stala kulísou pro pozoruhodné svědectví zachycené v knize *Stará pevnost*. Podle výpovědi spoluvězňů Jiří Krupička byl v kriminále velmi oblíbený, vedl tam diskuse a polemiky a vyučoval angličtinu. Po propuštění v roce 1960 na tzv. podmínečnou amnestii, proti které protestoval, protože od komunistů nechtěl žádné milosti, pracoval tři roky jako dělník. Bylo mu stejně jako Vrchlickému 50. let – těšil se účtě všech spoluvězňů, ale s tím velebením nebylo tak slavné. Teprve teď v „kmetském“ věku začínal jako geolog od píky. Během pražského jara spoluzakládal K-231, po srpnové invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa v roce 1968 emigroval do Kanady.

Do roku 1988 přednášel geologii na University of Alberta v Edmontonu, kam docházel denně hodinu pěšky.

první knize, na kterou pak tak drazé doplátil. V roce 1982 odmítl Pugwash Conference on Science and World Affairs otevřený dopis Andreje Sacharova, a dr. Krupička na tuto událost reagoval podporou Sacharova ve formě románu *Dopis z Ruska* (1987). Odchod do výslužby mu dal více času na psaní, a politické změny v České republice mu pak umožnily vydávat své práce v Praze. V roce 1993 mu vyšla *Renesance rozumu*, kterou Václav Havel navrhl v Anketě Lidových novin na Knihu roku 1994. Tato kniha tvoří volnou trilogii s *Flagelantskou civilizací* (1999) a *Zkouškou dospělosti* (2000). Namísto dlouhého popisu jeden citát z *Renesance rozumu*, str. 12: „Obojí, marxismus i nová filozofie jsou pro skutečný, praktický život moderní společnosti k nepotřebě. Nepomáhají řešit ani jeden z jeho pačičových problémů. Marxismus to neumí a nová filozofie to ani nechce a jakoukoli službu politické pokládá za nedůstojnou... Rozum je základní a nejdůležitější životní nástroj člověka. Komunistům tento nástroj zneužil, nová filozofie jej podceňuje a demokracie si s ním až příliš často neví rady. A přece nic lepšího než rozum nemáme a mít nebudeme.“

V lednu 2000 byla Jiřímu Krupičkovi udělena cena Českého PEN klubu za celoživotní dílo. Potom vydal dvě knihy – *Starou pevnost* (2001) a *Rozmanitost života* (2002), které původně tvořily jeden celek a ve kterých se podle vlastního vyjádření „pokouší dát tvar spleti poznatků a myšlenek nastřádaných na dlouhé

Dne 28. října 2009 byla Jiřímu Krupičkovi udělena vládou ČR Medaile Za zásluhy o stát v oblasti vědy. Krátce poté byla jeho zatím poslední publikace, povídka „*Andromeda*“, oceněna Zvláštní cenou poroty „za zcela výjimečný text, který má charakter téměř věrohodné vědecké fikce s drobnou chybou“ v literární soutěži České astronomické společnosti „Vesmír mého mládí“ pořádané Českým organizačním výborem Mezinárodního roku astronomie ve spolupráci s českým centrem PEN klubu. Dne 5. května 2013 profesor Krupička začal třetí život velebného kmeta, či druhou stovku let.

Kosmický mozek je autorovou nejmilejší knihou. I zde profesor Krupička načrtává svou představu dnešního světa a perspektivy, kterou má lidský rod před sebou. Naši naděje je tvořivá inteligence, která ovládne rostoucí a potenciálně ničivou moc lidstva. Vesmír si neuvědomuje sám sebe, my jsme jeho jediný mozek, který by si měl uvědomit svou výjimečnost a odpovědnost za svou budoucnost. Následující úvodní úvaha z knihy *Kosmický mozek* je dobrou ukázkou Krupičkova myšlení a psaní.

Z areálu lágru Vojna, kde byl vězěn také Jiří Krupička, je dnes Muzeum protikomunistického odboje a expozice těžby a zpracování uranu v českých zemích. Expozice se má rozšířit o tematický geopark (přivodní horniny uraninitu, ukázky z různých lokalit ČR). Konfederace politických vězňů navrhl, aby tento geopark nesl jméno Geopark Jiřího Krupičky.

Prof. Jiří Krupička zemřel ve čtvrtek 24. dubna 2014 v Edmontonu.

Čest jeho památce.

Dr. Petr Schubert

Julie Lescautová dočetla, přihladila si kostkovanou módní sukni a jen tak pro sebe se usmála. Pak sáhla do kabelky, vytáhla malý hřebec, projela si neposlušné rudozlaté vlasy, přetřela ty rtěnky a vyšla z archivu. Ještě týž den odcestovala do Prahy a pak pro ni do zcela neznámého města, aby tam pokračovala v pátrání. Z Prahy odjela rychlíkem R 756 přesně v deset hodin sedm minut směrem do Plzně, kam dorazila s jedenáctiminutovým zpožděním, po pravém poledni. Pak pokračovala osobním vlakem 7516, ze kterého nenápadně vystoupila na klatovském nádraží ve třináct hodin a jedenáct minut. Odebrala se na náměstí a vstoupila do nevelké kavárničky, nacházející se v jeho horní části. Pečlivě si prohlédla interiér a posadila se k jednomu z neobsazených stolků obíhajícím směrem ke dveřím, protože tak činila vždy, kdykoliv si sedala v nějakém veřejně přístupném podniku. Uvědomila si to i nyní a v duchu se usmála nad svoji profesionální deformací. Pak si z bohaté nabídky objednala jednu silnou kávu bez mléka a u prosklené vitriny si vybrala čokoládový zákusek. Po chvilce odpočinku zaplatila, přikoupila si ještě velký kornout místní vanilkové točené zmrzliny a vydala se pomalu městem.

ky, nacházející se v jeho horní části. Pečlivě si prohlédla interiér a posadila se k jednomu z neobsazených stolků obíhajícím směrem ke dveřím, protože tak činila vždy, kdykoliv si sedala v nějakém veřejně přístupném podniku. Uvědomila si to i nyní a v duchu se usmála nad svoji profesionální deformací. Pak si z bohaté nabídky objednala jednu silnou kávu bez mléka a u prosklené vitriny si vybrala čokoládový zákusek. Po chvilce odpočinku zaplatila, přikoupila si ještě velký kornout místní vanilkové točené zmrzliny a vydala se pomalu městem.

FANTAZIE O FANTASTICKÝCH KARAFIÁTECH

Pro ND Jana Fafejtvá (II. dok. z minulého čísla)

Jeho krásou byla zaskočena. Asi po hodině vešla do vlastivědného muzea a byla mile překvapena, když s ní slečna průvodkyně začala mluvit její rodnou řečí. Julie se tak lépe dozvěděla všechno, co potřebovala. Karafiáty se dostaly do Klatov po napoleonských válkách, údajně jejich semínka, tehdy jen drobných a nenápadných kytiček, přinesl vracející se válečný rytíř z Nancy. Ten jejich pěstování prý zasvětil pak celý svůj život. A spolu s ním i další místní nadšenci. Z drobných kytiček se postupně staly obrovské krásou sešestřící květy nejružnějších barev a odstínů. Už ve třicátých letech 19. století se začaly úspěšně dodávat do řady cizích zemí. Po polovině 19. století začaly znamenat úspěch na nejrušnějších světových zahradnických výstavách. Vystavovatelé se vraceli do Klatov s množstvím udělených medailí a vyznamenání. „A žije ještě někdo z oněch slavných rodů pěstitelů karafiátů?“ zeptala se nenápadně Julie Lescautová. „Povídá se, že jeden ještě žije, ale neví se přesně kde, a prý se tady už ani nenarodil, ale nic bližšího o tom nevíme, povídá se, že žije kdesi ve Francii“ Pak už Julie Lescautová věděla vše, co potřebovala, poděkovala za výklad, rozloučila se s průvodkyní a s městem a odjela zpátky do Paříže.

Hned po příjezdu si znovu všechny poznatky utřídila. Pak několikrát během dne dlouho telefonicky hovořila s policejní centrálou v Lyonu. Následující ráno už stál její stříbrný peugeot před slavnou pařížskou kavárnou Cafe de La Paix. Vstupní hala kavárny byla vkusně vyzdobená nepřeberným množstvím živých karafiátů všech barev a odstínů. Prosklenou stěnou byly vidět obrovské karafiátové květy, umně zaplňující záhony velkého atria. Z barev očí přecházely, chyběla snad jen černá a modrá. Jemná květinová vůně ovládala prostor celé kavárny. Zařízení interiéru kavárny nepopíralo obdiv k době Napoleona. Za pár okamžiků už komisařka mluví s místním floristou. Dlouho zapíral, ale nakonec se k loupeži přiznal. Ukradený obraz měl ukrytý ve vojenském kufru z dob napoleonských válek v dřevěném domku se zahradnickým nářadím. „Musel jsem ho mít, neustále jsem pátral po jeho existenci, byl jsem touhou po něm zcela posedlý, celé roky jsem přemýšlel na to, jak ho získat, vyprávělo se o něm z generace na generaci, všichni rodinní zahradníci jsme ten příběh znali!“

První přispěchal se zprávou deník Le Figaro: „Julie Lescautová slaví úspěch! Obraz Eduarda Maneta nalezen ve vojenském kufru českého zahradníka, jehož dříve rodinné kořeny sahají do města Klatov. Zahradníka budou u soudu obhajovat nejlepší advokáti z Čech. Jeden z nich, jistě JUDr. Tomáš Jestibáb, na včerejší tiskové konferenci v Palais de Justice de Paris naznačil, že obhajoba bude založena na bezmezném obdivu, lásce a zodpovědnosti k rodinné tradici a celoživotní vytvářetosti v pěstování nádherných klatovských karafiátů.“

Pravdivá poznámka: Klatovské karafiáty opravdu město Klatovy proslavily. V 19. století se zde velmi úspěšně pěstovaly. Prý se sem dostaly z Nancy. V prvotním pěstování vynikli zejména: Volšanský, Bullmann, Pirner, Spora, Walter, Cerefin, prof. Čechura a další. Díky jim se karafiáty začaly vyvážet do řady evropských zemí a prezentovaly se velmi úspěšně na různých světových zahradnických výstavách. Obraz Eduarda Maneta „Křišťálová váza s karafiáty a klematisem“ existuje, s klatovskými karafiáty nikterak nesouvisí. Kavárna „Café de La Paix“ též existuje a je postavena v čistém slohu Napoleona III. Claude Monet skutečně vytvořil neuvěřitelné obrazy s lekníny. Popsané vlakové spojení z Prahy do Klatov odpovídá jízdnímu řádu. Muzeum a kavárnička ve městě existují a krása Klatov také. Všechno ostatní vytvořila fantazie. ■

NE JEDNOMU ZAHRANIČNÍMU VZORU SE VYHÝBAT

Pro ND Ota Ulč

Takové rady se mi rovněž přamálo daří. Posloužím jedním příkladem, jímž je systém amerického práva, o němž i mnozí mentálně nepostižení juristé jsou doopravdy přesvědčeni, že je tím nejnešťárnějším na světě. Tak tvrdí i slavní profesoři jako Franklin E. Zimring z chicagské univerzity.

Jen co jsem se na tomto kontinentě poněkud rozkoukal, při uvážení alternativ, mezi nimiž byla možnost se předělat na místního provozovatele právníků profesí, což by bývalo daleko snazší, než má volba pustit se úplně jiným směrem. Od místní advokátské reality jsem se co nejdůkladněji vzdálil a později v roli kantora na univerzitě jsem svým studentům jejich zájem o právníkou kariéru vesměs neúspěšně rozmlouval. Je to sice profese s oprávněnou pověstí na úrovni čistě kanálů, ale její popularita neutuchá. Jen 5 procent obyvatel této planety jsou Američané, ale 70 procent všech právníků jsou rovněž Američané. V New York City, jeden ze 115, ve Washingtonu, D.C., dokonce jeden ze 14 je právník. (Téměř neuvěřitelný údaj zveřejněn v The New York Times Magazine, 16.4.1996, s.4. V jiném zdroji jsem postřehl tvrzení, že v San Francisco v jednom mrakodrapu sídlí víc advokátů než v celém Japonsku - od Hokaida po Nagasaki.)

Příliš harmonie ve společnosti není v jejich zájmu, jsme teď tzv. litigious society, kde téměř každý se soudí s každým. Osobní zodpovědnost se přesunula na někoho jiného - na „společnost“, na „stát“, však proto jsme se stali nation of victims - národem obětí. (A Nation of Victims: The Decay of American Character, titul výtečné knihy, autor Charles J. Sykes). Jestliže kradu, jsem obětí kleptománie. Jestliže jsem příliš přivklil alkoholu či drogám, jsem obětí s nárokem na penzi, již si vydupám. Značný též důraz na formalismus, průtahy, sepsání testamentu, který by se vešel na jednu stránku, rozkošatit na padesát stránek spolu s pořádným účtem. Dle sdělení Nejvyššího soudu americký soudní proces zaslouhu dovolení procedurálních průtahů si v průměru vyžádá desetkrát víc času než ve Velké Británii.

V kontrastu ke kontinentální evropské tradici, založené na kodexech, právu římském, anglosaskou tradici charakterizuje právo občeťové, precedenty a onen již zmíněný procedurální formalismus. Americký soudní proces zvaneý adversarial (adversary = protivník) není úsilím „hledání pravdy“, viny či nevin, ale je to konflikt právníků uplatňujících všemožné - a tedy i nemožné - procedurální finesy, ve prospěch svého jakkoliv zřetelně provinělého klienta, a tím i komerčního vylepšení vlastní reputace. Rovněž v kontrastu k leninskému principu, že lepší je odsoudit toho nevinného, než aby jeden viník unikl, americká právní filosofie a praxe se ubírá opačným extrémním směrem. Úzkostlivým důrazem na ochranu práv jedince trpí přamálo ochrafo-

vaná společnost, starost o péči zločince vždy převažuje nad zájmem o oběť zločinu.

Příkladem lze uvést veleucty: Dallas, Texas: Arley Thomas postaven před soud kvůli drogám - kokain. Pisárka se řeklepla a do stroje místo „coca“ natukala „cocoa“.

Osvobozující rozsudek následoval. „Přece ho nemohu odsoudit za vlastní poněkud čokolády,“ zdůvodnil soudce Jack Hampton. New York City: Rovněž jakýsi kancelářský překlep a Guy Gregg, trojnásobný vrah, byl poslán domů po zaplacení pokuty 75 dolarů. Tzv. exclusionary rule nařizuje, že sebestmání záhada, nepřesnost v důkazním řízení znemožňuje odsouzení sebestmání provinilce. Vezel-li kdo v kufru automobilu vyloupený loser pays banky či tučet uškrcených novorozenců, soud vynese osvobozující rozsudek, jestliže by policie do kufru nahlédla, aniž by si předem opatřila soudní povolení tak učinit.

„Nikdy se klienta neptám, zda je vinen, to mě nezajímá. Snažím se vymyslet takovou obhajobu, které by porota uvěřila,“ s pýchou v televizi prohlásil známý newyorský advokát Ronald J. Kuby. „Není jejich povinností přispět k tomu, aby zprošťující rozsudek byl správný,“ souhlasí Stephen Gillers, profesor právní etiky. „Právníci obhajují své právo mást,“ toť titul dlouhého pojednání v NYT. Autor Dan Moldea v knize The Killing of Robert F. Kennedy cituje vraha Sirhana Sirhana o snaze jeho advokátů vymyslet obhajobu, že mafie ho obloudila, aby jednal, jak jednal. Před pár roky jsem s jedním ze Sirhanových obhájců obědval v nobli hollywoodské restauraci. Tvor snad nikoliv nemorální, ale určitě amorální, mě tehdy ujistil: „Moji povinnosti je udělat pro klienta cokoliv, jen abychom z toho vysekal, i když nemohu vylučovat, že přistě už bude vraždit.“ Taktéž se vyjadřuje ve své knize The Best Defense (nejlepší obhajoba) Alan Dershowitz, veleslavný profesor práva na Harvardově univerzitě.

V některých amerických státech odsuzující rozsudek poroty musí být jednoduší. Naskytá se tak výše zmíněná příležitost porotce ovlivnit - ať už úplatkem, nebo hrozbou na zdraví či životu jeho či člena rodiny. Nemůže pak překvapit žeň bizarních zprošťujících rozsudků. Nedávno jsem v televizi sledoval vychloubání gangstera, kolik že se mu podařilo takových verdiktů zfxlovat.

Na rozdíl od Velké Británie v USA poroty fungují též v občanskoprávním soudnictví, s příležitostí k obrovskému využívání a zneužívání zaslouhu dvou principů: 1. Tzv. contingency fee, dohoda mezi advokátem a klientem, že v případě výhry bude advokát inkasovat podíl - třetinu až polovinu - a v případě prohry to klient bude mít zadarmo. Takže klient nemůže trpět. A už se soudíme. (Příklad: Beach City, Kalifornie: Plavec si šel zaplavat a zranil se. Nezažaloval moře, ale přímořské město. Porota mu přiznala náhradu ve výši šesti milionů dolarů.)

2. Neexistence všude jinde ve světě uplatňovaného logického principu loser pays, čili odpovědnost žalobce nahradit náklady procesu a výlohy protistrany v případě prohry. Žalobce - iniciátor i neabsurdnějšího nároku nemůže prohrát, kdežto žalovaná strana nikdy nemůže vyhrát - však ji každý takový spor stojí čas, nervy a nemalé advokátní výlohy. (Příklad: Výrobce letadel Beech Aircraft byl během čtyř roků žalován 203krát. Vždy vyhrál, ale každé takové vítězství ho v průměru stálo 530.000 USD, výlohy nikým mu nehrázené.) Snaha zavést logickou nápravu loser pays ale naráží na obrovský odpor zejména z řad American Bar Association - advokátní komory. Jejím členům jde o živobytí, finanční odměny žalobců by ovšem znamenala důkladný pokles žalobní dychtivosti.

V Americe je značná popularita všemožných cen. Hollywood pachtí po Oscarech, mediální pracovníci po cenách Pulitzerových. Ted již řadu roků dochází k poněkud potoučlým udělováním tzv. Stella Awards, v počtu Stelly Liebeckové, stařenky, která ve věku 82 roků si u McDonald's v Albuquerque, New Mexico, koupila kávu a ji se polila. Poněvadž vařená čerstvá káva byla vřící, porota tento úkaz ohodnotila náhradou škody ve výši 2.7 milionu dolarů.

Od té doby dochází ke zveřejňování případů takové moudrosti. Před pár dnů jsem obdržel seznam dalších údajných vítězů, z nichž několik uvádím ve vzestupném pořadí potrotní štěstí: - Claymont, Delaware: Kara Waltonová úspěšně zažalovala majitele nočního klubu, neboť při svém pokusu uniknout placení, okénkem dámského záchodu ku si ublížila, ba i chrup si poškodila. Porota ji přiznala náhradu ve výši 12.000 dolarů plus výlohy dentální. - Austin, Texas: Kathleen Robertsonová si v obchodě s nábytkem zlomila kotník zakopnutím o chlapce, který se tam příliš prohnal. Byl to její vlastní chlapec. Porota ji přiznala nárok ve výši 80.000 dolarů. - Lancaster, Pennsylvania: Amber Carsonová byla porotou obohacena sumou 113.500 dolarů, kterou musí platit restaurace, na jejíž podlaže žalobkyně si pošramotila kostř uklouznutím na limonádě, kterou ona právě mrštila po svém partnerovi. - Bristol, Pennsylvania: Terrence Dickson se vloupal do domu, v jehož garáži došlo k poruše automatického mechanismu, což způsobilo, že lupič tam po dobu osmi dní zůstal uvězněn a přežil popíjením Pepsi a požíváním většího množství suché potraviny pro psa, tam zřejmě nepřítomného. Lupič žaloval z důvodů duševního utrpení - mental anguish, porotou oceněného výši 500.000 dolarů, platit musí pojistovna. - Oklahoma City, Oklahoma: Merv Grazinskova, koupila pojízdný dům Winnebago a za jízdy k domovu na dálnici nařídila cruise control na rychlost 70 mil. Od volantu se vzdálila připravit si něco k

Třináctý ročník Nokturen završen

(dok. ze str. 1)

► **ze str. 1** kých bálech. Zaslulhou baletního mistra pražského Stavovského divadla J. Raaba se roku 1840 objevila i v Paříži. Pronikla také do Anglie a do Ameriky. Polka byla jedním z nejoblíbenějších módních tanců 19. století. Hudbu k prvním polkům psali většími učitelé a vojenští kapelníci. Nový tanec strhl i mladého Bedřicha Smetanu. Louisinu polku *Es dur* napsal roku 1840. Inspirací mu byla sešitka Louisa, do které se zamiloval v době pobytu u svých příbuzných v Novém Městě nad Metují. Skladbu hrával velmi často ve společnosti a sklízel ovace. Sám s ní byl velmi spokojen, jak svědčí jeho soukromá poznámka: "Tato polka, aniž bych se chtěl chváli, má sotva sobě rovné. Takt za taktem je svěží a krásná, takže v Plzni každý, kdo ji slyšel, nemohl se jí dost vynachváliti a naposlouchati. Žádnou skladbu, kterou jsem napsal, nemohu častěji hrát, protože se mi pak již zprotiví, ale tuto polku mohu hrát neustále, a přece mne neomrzí."

S podobným úspěchem a vnitřním uspokojením hrává i Jiřinkovou polku napsanou v roce 1841, která je hudebním vyjádřením silného dojmu z účasti na jiřinkových slavnostech a zejména slavného bálu v České Skalici. Za rok komponuje polku Ze

studentského života. Díla překračují standard dobové kapelnické a salónní produkce.

Úžasné zakončení sezóny - pianista ani tentokrát nenechal posluchače na pochybách, že opravdu umí a že jeho hra je bravurní v technice, ale hlavně že hraje srdcem. Mnohým se

nechtělo ani opustit místnost a tak uvítali setkání s pianistou ve společenské hale kostela při výborné večeři, o kterou se postarala majitelka restaurace Liba's Bar a Grill se svojí dcerou.

A co příští sezóna? V neděli 28. září by měl mj. zazpívat v rámci Roku české hudby tenor John Holland (půvo-

dem Čech) úryvky z Dvořákovy opery *Jakobín, Čert a Káča* a dalších, 26. října opět zavítá vynikající houslista Ivan Ženatý, tentokrát s pianistou Martinem Kasíkem. 23. listopadu se poprvé na Nocturnech setkáme s Janáčkovým kvartetem z Brna. V lednu 2015 se sejdem na Masarykovnu, kde vystoupí náš dobrý známý Jirka Grosman se svým jazz kvartetem. Na přednášce s hudebními ukázkami operního znalce Iana Scotta se setkáme v březnu také v restauraci Praha a sezónu zakončí pianista Boris Krajný v květnu v kostele sv. Vác-

lava v programu z českých a světových skladatelů.

Zájemci o sponsorship jsou vítáni stejně jako předplatitelé. Veškeré dobrovolné finanční prostředky jen pomohou v realizaci nastávajících koncertů. Předem děkujeme všem milovníkům vážné hudby za účast a zejména za jejich podporu. ■

ZÁPISKY LEGIONÁRA

Pro ND Zuzana Pavelcová

Práve v čase, keď si budeme pripomínať 100. výročia začiatku 1. svetovej vojny, Vydavateľstvo PRO, Banská Bystrica, pripravilo a uviedlo „do života“ novú knižnú publikáciu venovanú spomienkam takmer zabudnutého slovenského legionára Jozefa Honzu-Dubnického.

Jozef Honza-Dubnický bol nielen legionárom, ale i významnou osobnosťou, ktorá sa zapájala do slovenského krajského života v zahraničí. Tak, ako uvádzajú jej vydavateľa, Dubnický sa: „v Amerike (...) stretol s najvýznamnejšími predstaviteľmi československého zahraničného exilu M. R. Štefánikom a T. G. Masarykom. Bol veliteľom prvej výpravy slovenských a českých dobrovoľníkov, príslušníkom československých légii vo Francúzsku, kde sa s E. Benešom, J. Šnejdárkom a ďalšími aktérmi prvého obdobia v rokoch 1914 – 1918.“

Nové dielo vyšlo nielen na sté výročie 1. svetovej vojny, ale i v čase 130. výročia narodenia Honzu-Dubnického,

ktorému je kniha venovaná. Krajské múzeum Matice slovenskej, v spolupráci s vydavateľmi a editorom diela sa rozhodli knižku predstaviť aj martinskej verejnosti v sídle KM MS, v dome Jozefa Cigera Hronského v Martine. V príjemnej atmosfére, za účasti zástupcu vydavateľstva Augustína Rosu, v sprievode moderátorského slova Juraja Genčanského, hlavný editor Ferdinand Vrábel, priblížil

zostavovanie knihy. Popísal, s čím sa stretával, čo v slovenských i českých archívoch našiel, ako informácie overoval, i to, ako knižka vznikala. Pozoruhodný „román“, doplnený archívnymi materiálmi Honzu-Dubnického, ktoré sú písané jeho vlastnou rukou a skrášlené vlastnoručnými, niekoľko desiatok rokov starými ilustráciami, predstavuje súčasť mozaiky o slovenských legionároch, ktorá je na Slovensku ešte stále slabá „poskladaná“. Vice a objednávky: <http://www.pro.sk/kniznyeshop.php?k=3&h=43> ■

Dubnického, ktoré sú písané jeho vlastnou rukou a skrášlené vlastnoručnými, niekoľko desiatok rokov starými ilustráciami, predstavuje súčasť mozaiky o slovenských legionároch, ktorá je na Slovensku ešte stále slabá „poskladaná“.

► **ze str. 12** snědku, Winnebago v jízde kratší dobu pokračovalo, poté se ale překotilo a roztržilo. Majitelka začala výrobu, že ve své příručce výslovně nevaroval před opouštěním řízení vozidla. Porota souhlasila, přiznala ji náhradu škody ve výši téměř dvou milionů (1,750.000 USD) a k tomu i jedno zcela nové Winnebago.

Jednou z povinností nás amerických občanů je jury duty - povinnost sloužit v roli porotce. Rovněž jsem obdržel oběsiku, na níž jsem psal své důvody, proč takto sloužit nemíním. Následovalo pozvání k soudu k vysvětujícímu pohovoru. Přijal jsem byl vlněný až dychtivě, zejména po sdělení, jaká že byla má původní profese, že já taky v taláru předsedal udělování jakési spravedlnosti. Načež jsem dost podrobně zdemoloval porotní systém jako absurdní antikvár-

ní nonsens. Přítomný soudní personál mě ze seznamu potenciálních porotců permanentně doživotně vyškrtl. Zhruba v téže době došlo v naší rodné zemi k sametovému kotelmelci, a tím i mé rehabilitaci. S možností znovu nahlédnout do prostředí dávného mládí. Podílel jsem se na přípravách otevření jedné z právnických fakult a při té příležitosti jsem se zejména snažil sabotovat asistenci dvou amerických poradců, kteří o evropské právní tradici neměli zbla ponětí. V pražských novinách jsem se dočetl o vystoupení prominentních zámožných juristů. Na právnické fakultě Karlovy univerzity předvedli, jak vypadá proces před porotou. „Naši právníci, advokáti a studenti práva mohli sledovat proces s vysokou právní kulturou...“ (Lidové noviny, 10. prosince 1991.)

Z důvodu jiných priorit nynější vývoj

českého justičního počínání sleduji dost ledabyle. S jednou výjimkou - tamější advokátní lakotu, až trapně groteskní nenasytnost, nenažranost. Energetická juristka, též politicky značně čilá, mě nikoliv s uzarděním informovala, že účtuje čtyři tisíce za jednu hodinu svého času. Jiný advokát, který inkasoval milión korun za obhajobu proti neoprávněnému obvinění z vážného trestného činu, si v rozpisu svých úkonů za čtvrt hodinový pohovor naúčtoval tři tisícovky. Dočetl jsem se o moravském provinčním advokátovi, domáhajícím se miliardové odměny za jakési své působení v jedné kauze. Netroufíl bych si uvést jeho jméno, třeba by mě začaloval o trilion.

Takhle že by mohl dopadnout národ, vynořící se z tuně nevábné totality, s níž se dřív potýkalo tolik neso-beckých idealistů? Jak značný Stella Award by si kdo zasloužil? ■

Chci Vám napsat o něčem, o čem možná mnoho našich krajanů neví, přestože je v oblasti, kde jich žije tisíce: Canadian Warplane Heritage Museum v blízkosti hamiltonského letiště.

Toto muzeum má sbírku více než 40 letadel, která nesedí jen v hangáru, ale dodnes aktivně létají. Je to největší „létací“ muzeum v Kanadě. Dokonce je možné si zaplatit vyhlídkový let na mnoha různých letadlech.

Prohlídka je uvnitř hangáru, takže nepodléhá rozmarům počasí - v zimě vytápěná, v létě klimatizovaná.

Fotografování a pořizování videa je možné v celém hangáru. Je možné si také sednout do cockpitu některých letadel, nebo si „zalétat“ na simulátorech. Muzeum má velmi dobrý „gift shop“, kde lze zakoupit mnoho suvenýrů, literaturu, obrazy i oblečení. Občerstvení poskytne místní restaurace, kde můžete dostat občerstvení včetně alkoholických nápojů.

Je akorát tak čas na návštěvu muzea letounů

Pro ND Ivan Surý

Příjezd k objektu je velmi jednoduchý – většina návštěvníků volí dálnici, ale i po vedlejších cestách, kde jsou orientační tabule, je možné se dostat pohodlně do cíle. Parkování je volné a dostatečně prostorné.

Pokud mohu doporučit, pak by to byla prohlídka v jarních měsících, kdy je většina letadel v hangáru - v létě se mnoho z nich zúčastňuje různých leteckých dnů po celé Kanadě, takže jsou i takové, kdy některá letadla „chybí“. Muzeum je otevřeno denně od 9:00 - 17:00

Jsmu muzeem, které mezi jiným vlastní i bombardovací letadlo „Lancaster“, je jedním ze dvou létajících na světě.

Lancaster se letos v létě zúčastní přehlídky v Anglii u příležitosti 70. výročí invaze v Normandii, takže by bylo dobré vidět ho ještě dříve, než od nás vyletí na nějakou dobu v červnu za moře.

Každým rokem o víkendů svátku otvů v půli června pořádáme letecký den. Pracuji v muzeu jako dobrovolník (byvalý příslušník československého letectva) a kromě jiného i jako průvodce. Dobrovolníků tady působí přes tři stovky - muzeum je vlastně vedeno „by volunteers“.

V místě tohoto muzea a na mnoha jiných místech v Kanadě bylo během války vycvičeno více než 2.000 českých/slovenských leteckých specialistů. V našem „guest booku“ se objevují jména z celého světa, a proto bych uvítal, kdyby se v této knize objevila jména krajanů i z jižního Ontaria.

Foto: Restaurovaný letoun ruského MiG 15, ale vlastněného kanadskou společností. Letoun přiletěl na Canadian Aviation Expo a Ivan Surý (na fotce vpravo) měl to štěstí, že se svezl ve stroji, na kterém prodělal před 52 lety školení.

Foto dole: Slavný Lancaster, bombardovací letoun, legenda II. sv. války, zdroj Wikipedia. S jeho stavbou se počalo až po 18. září 1941, kdy padlo rozhodnutí, a první výkresy dostali koئنstrukteři v lednu 1942. Je postaven z 55 tisíc částí.

KANONIZACE

Pro ND Eva Firlová

V neděli 27. dubna se ve Vatikánu konala velká událost: vyhlášení dvou papežů dvěma papeži za svaté. Z 266 papežů se svatými stalo osmdesát. Jsou to hlavně ti papežové, kteří byli nástupci sv. Petra před legimitizací křesťanství, a také z raného středověku.

Jsem sice pokřtěná a dokonce jsem měla kmotru, která sice nebyla zvaná k rodinným událostem, neb byla známá alkoholička, ale jinak mám k církvi vztah hlavně estetický a také zájem historický, protože během život tisíc let trvání měla katolická církev obrovský dopad na historii, umění, literaturu, stavební slohy a vůbec život smrtelníků. Za dobu trvání se vyskytla řada papežů, kteří byli poněkud neortodoxní.

PAPEŽ, KTERÝ SE STAL PAPEŽEM LSTÍ.

Sixtus V. se narodil v chudé rodině a díky svému alentu a inteligenci postupoval v církevní hierarchii. V 16. století, plném vzruchu reformace a protireformace Sixtus - tedy ještě kardinál Montalto - vyčkával svůj moment. Papež Řehoř XIII., slavný dodnes svým kalendářem, zemřel v roce 1585. Kardinál Montalto se zúčastnil konkláve. Vypadal bledě - ohnutý, kulhal a celkově vypadal těsně před vlastním pohřbem. Kardinálové konkláve, dychtiví mít také šanci na papežskou tiáru, ho zvolili papežem s tím, že brzo zemře, a další kardinál se stane papežem k potěšení svých příbuzných. Hned po zvolení papežem se teď už Sixtus V. napřimil, odkásl si a najel na reformy a dobré skutky. Od té doby se prý říká, že papežská tiára uzdravuje.

Mezi dobré skutky se dá počítat, že nechal pochytat a popravit tisíce banditů, kteří zamořovali střední Itálii. Pro mě jako pro milovnici Říma, má jiné spojení - vytvořil vlastně nový Řím. Postupoval obrovskou rychlostí. Byla dokončena kopule sv. Petra, otevřel šest nových širokých ulic v Římě, a obnovil akvadukt Septimia Severa jako Acqua Felice, čímž přivedl vodu na vyprahlý Quirinal a Esquilina. Obelisky z antických dob, které ležely povalené mezi sutinami antiky, nechal vztýčit na piazza del Popolo, v Lateránu a na náměstí sv. Petra. Jiné jeho počínky nebyly zrovna k mé chuti, ba ani k chuti umělců, které zaměstnával. Přes námítky mnoha nechal zbourat Septimium a Septimia Severa na stavební materi-

ál, na sloupech Trajana a Marka Aurelia nechal vyměnit sochy těchto císařů za svatého Petra a Pavla. Celá tato stavební aktivita byla prováděna obrovskou rychlostí, jako by si uvě-

domoval, že jeho podvod při konkláve se mu vymstí. Zemřel v roce 1590, po pěti letech pontifikátu a zanechal za sebou změněný Řím.

PAPEŽ, KTERÝ SE STAL PAPEŽEM NÁSILÍM.

Celestýn V. byl poustevník, žil prakticky v noře v horách nad městem Sulmona, slavném rodišti Ovidia.

V roce 1294 byla katolická církev ve značném rozkladu; kardinálové se hádali, nový papež nebyl zvolený už dva roky. Tu jednoho velmi zbožného kardinála napadlo, že by se papežem, který by nikoho neurazil, mohl stát poustevník Pietro Angelerio. Ti kardinálové se vydali do horské jeskyně k 80letému poustevníkovi. Ten se jim snažil prchnout, ale nakonec ho prakticky násilím odtáhli do Říma s tím, že je to boží vůle, aby se stal papežem. Žil v prosté cele, která byla zvlášť pro něj zkonstruovaná ve Vatikánu, a ve svém zmatení podepsal cokoliv, co před něj položili. Jinak se pořádkem modlil a toužil po své horské jeskyni.

Nakonec, po pěti měsících, mu dovolili abdikovat (jeden z mála papežů, kdo abdikoval). Šťastně ze sebe stáhl purpurové róby a natáhl svou poustevnickou kutnu. Vrátil se do své jeskyně, ale brzo si kardinálové uvědomili, že se znemožnili. Kdekoliv Celestýn šel, lidé padali na kolena, a prosili ho, aby se vrátil na papežský stolec.

Kardinálové si uvědomili, že posvěcený papež, který je všude přijímán jako svatý, nemůže zůstat na svobodě. Jeho následník, Bonifáce VIII., jej nechal uvěznit v horské pevnosti, kde Celestýn zemřel v r. 1296. Byl prohlášen svatým 10 let po smrti. A protože papežové přijímají nové jmé-

no po svém zvolení, většina z nich přijme jméno některého svého předchůdce, kterého si váží a podle jeho vzoru chtějí vládnout. Je zajímavé, že od smrti Celestýna V. si žádný zvolený papež nevolal jméno Celestýn. Tolik svatosti by snad papežství nevydrželo.

PAPEŽKA OLIMPIA PAMPHILI.

Leccos se napsalo o papežce Janě, která měla žít v 10. století, ale Olimpia Pamphili žila ve století sedmnáctém, a byla skutečnou osobou. Urban VIII., který zemřel v roce 1644, byl papežem 23 let a za celou tu dobu stačil udělat z členů své rodiny Barberini milionáře, a zadlužil církev. Jeho milovaným umělcem byl Bernini, který pod Urbanovu patronaci zaplnil Řím sochami a stavbami baroka. Když Urban VIII. zemřel, papežem se stal Innocent X. Okamžitě obžaloval členy rodiny Barberini ze zneužívání veřejných prostředků - všichni Barberiniové prchli do Paříže - a zabavil jim majetky, na které dosáhl. Znamenalo to také, že se nehodl stát Berniniho patronem. Olimpia Pamphili byla chamtivou vdovou po papežově bratrovi a vykázala se velmi rozhodnou povahou. Kdokoliv chtěl něco po papeži, musel projít její sítí. Palác, kde žila, je budova v

lal model že stříbra a nechala ho uložit v místnosti, kterou procházel Innocent X. Ten byl tak unesen tímto modelem, že Bernini dostal svou objednávku a my se můžeme obdivovat po staletích tomuto nádhernému sousoší. Innocent X. se však hlavně zavíral ve svých komnatách a nechával na Olympii všechna důležitá rozhodnutí. Olimpia sídlila ve Vatikánu a ve svém paláci na piazza Navona a bezostyšně se obohacovala. Když Innocent umíral v roce 1655, tak sebrala ještě z pokoje umírajícího dvě truhly zlatáků. Ale na pohřeb nepřišla, neb tvrdila, že je chudá vdova.

Katolická církev jako organizace existuje skoro 2000 let. Na zeměkouli není jiná instituce, která by se jevila tak přízrakovitě času a zároveň času tak ovlivňovala.

Smyslem evoluce není zachování jednotlivců, ale kontinuita druhu, což církev zvládla i bez víry v Darvina. Hodně se píše o tom, jak upadl stav a počet věřících. Myslím si, že ten milión lidí, kteří zaplnili náměstí Sv. Petra a přilehlé ulice, a další miliarda u televize považují kanonizaci těchto dvou papežů, Jana Pavla II. a Jana XXIII., za svůj životní zážitek. Lidé v technickém světě a v nedůvěře

jednom rohu Piazza Navona. Bernini chtěl postavit na piazza Navona nádhernou fontánu Čtyř řek. Nezbýlo mu nic, než se veřít do přízně Olimpie Pamphili. Ta mu poradila, aby udě-

l vůči politikům hledají nějaké vyšší instance, ke kterým by se mohli s důvěrou obrátit. A není to internet. Foto nahoře Jan Pavel II a vpravo Jan XXIII. Wikipedia

TENTOKRÁT U KLOKANŮ

Pro ND Hanka Hosnedlová

Ačkoliv tramping je ryze český (a slovenský) fenomén, trampy najdete doslova po celém světě. A to vysloveně díky emigraci, zejména pak nejsilnější vlně koncem šedesátých let. A protože k základním ideám trampingu vedle vztahu k přírodě a romantiky patří i kamarádství, rozličná setkání této zelené komunity se konají právě v tomto duchu. Od těch lokálních až po skutečně celosvětová, protože, jak říkáji slova známé písničky Wabiho Ryvolý: neznám zemi, kde by nebyl tramp...

Tradice světových trampských potlachů byla odstartována v roce 1978 v Kanadě, a vždy po pěti letech se jejich pořádání ujal jiný světadíl nebo země. Letos byl hostitelskou zemí pátý kontinent - vzdálená Austrálie. Výjimečně se však tady světový potlach, v pořadí již devátý, konal nikoliv po pěti letech od předchozího osmého (ten byl v Kanadě, na Bush River v roce 2011), jak bylo zavedeno, ale již po necelých třech letech.

Pro letošní setkání trampů z celého světa zvolili australská pořadatelé polovinu března, kdy na jižní polokouli začíná podzim, aby se konání potlachů nepotkalo se sezónou zákazu rozdělování ohně. Potlach se uskutečnil na Bombala River v Brown Mountains, což je podhůří Sněžných hor v Novém Jižním Walesu. Pečlivě zvolená krajina poskytovala nejen dostatek možností k utáboření, ale i k zaparkování aut, protože tady byste se bez auta na místo jen horko těžko dostávali, navíc s vybavením pro stanování a pobyt na několik dnů. Bylo vzdáleno od nejbližšího městečka několik desítek kilometrů, a to z větší části po prašné úzké cestě, což zase zaručovalo, že se na místo nepřihnu neznámí náhodní hosté.

Pro záplenu slavnostního ohně byl pak zvolen večer měsíčního uplňku, který úžasně dokresloval jedinečnou exotickou, až téměř mystickou kulisu. Když k tomu připočítáme siluetu uměleckého totemu s indiánskými i australskými prvky, vlajkových stžárů s osadními vlajkami a doslova historického celtového jehlanu, byla to scéna jako ze starého dobrodružného filmu... Ovšem daní za magické měsíční osvětlení byl pak zákonitě větší chlad než v jiné dny. Ale s tím se počítalo, proto byli všichni předví-

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatiteli žádný nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Archiv na webu www.masaryktown.ca Webová prezentace Alena Kottová

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Brigita Hamvašová, Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 119582781RR0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmen tel. 416.439.4354 (ÚT, ST, ČT), fax 416.634.6473, office@masaryktown.org

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 USD. Šeky zasílejte laskavě na adresu MMI. Cenu inzerátů sdělíme na požádání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchovávaný do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR. Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová cell: (647)608 1713 Píšte vera.toronto@gmail.com

...davě vyzbrojeni teplým oblečením i jinými zahřívadly.

- Asi bych nezastavěným těžko vysvětlovala, co všechno zajištění takového volného trampského setkání obsahuje, ale neodpustím si poklonu všem, kdož se na přípravě potlachu podíleli. Nejde jen o krásné vlaječky, odznaky a camrátká (malé připomínkové dřevěné plakky s obrázky a daty), nádherné kreslené plakky jako ceny pro soutěžící, ale i takové naprosto prozácké věci jako palivové dřeví, úprava míst na stanování, zajištění dřeva, vody a odvozu odpadků, dřevěné kadibudky, můstek přes říčku Bombalu a desítky jiných nezbytností.

Podle poměrně spolehlivých odhadů se kolem ohně sešlo na tři a půl stovky trampů. Na předchozím světovém potlachu v Kanadě to bylo téměř dvakrát tolik. Tentokrát zde nebyl vůbec nikdo z Afriky, poměrně slabě (asi šesti trampy) byla zastoupena Amerika (USA), silněji pak Kanada a západní Evropa, nejširěji pochoptitelné domácí Austrálie, ale počtená byla i skupina trampů z Čech a Slovenska. A zákonité mezi účastníky pak převládaly „bílé hlavy“, tedy seniorský věk. Hlavní potlachový oheň se zpěvovým soutěžením sice vzplál v neděli, ale den předtím byl oheň smutečkový, při němž se vzpomínalo na kamarády, kteří už šlapou nebeské chodníčky. Zajímavostí je, že potlachovou vlnku slavnostně vztýčoval Ray, australský, dosud aktivní tramp, který za pár měsíců oslaví rovnou stovku. Následoval však ještě jeden pondělí, rozlučkový, věnovaný veselému vyprávění, písničkám, ale především předání potlachových symbolů pořadatelům dalšího světového potlachu, který se bude konat v Texasu. A to již za čtyři roky, v roce 2018, přesně za čtyřicet let po onom prvním světovém setkání trampských emigrantů.

A právě o setkávání tyto světové (i jiné) potluchy vlastně jsou. O setkávání se starými kamarády, které rozděluje vzdálenost a neúprosný čas, o vzpomínání na ty, jejichž místa u ohně zůstanou prázdná, o naději, že se nevidíme naposledy... A že znovu v plamenech potlachového ohně najdeme svou desítkami zpěčtenou spřízněnost.

Foto z archivu autorky

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

"OBZALOVANÝ, VY JSTE ŘÍDIL OPILÝ?" "NE, PANE SOUDCE, JÁ NEBYL OPILÝ, JEN JSEM SI TROCHU PŘIHNUL." "TAK TO JE OVŠEM NĚCO JINÉHO. TO VÁM TEDY NEDAM ČTRNÁCT DNI VĚZENÍ,"			POMŮCKA: DIORIT GLOT,JANG YORK	SUMERSKÉ MĚSTO	MYS	PODZIHMÍ TRÁVA	PÉSTITELKA VMINE RĚVY	CYKLÓ- HEXANON	DOMÁCKÝ NATAŠA
			ZHOTOVIT KOVANINM						
			TRIDA						
	POHÁR VÍTĚZŮ POHÁRŮ (ZKR.)	ČES.HEREC 1							
ZNAČKA AUTO- SVİČEK				MLADÝ SLECHTIC, VE SLUŽBĚ					
				ČINIT					
DOPRAVNÍ PROSTRÁ- DEK					KOU PACÍ NADOBA				
IBERO- AMERICKÁ MĚNA					AUTOMAT. ŘÍZENÍ-ZKR.			ALŽÍRSKÝ PŘÍSTAV	ZDE
	MUŽ.PRINCIP V ČINSKE FILOZOPI				PODSÍVKOVÁ BAYL.LÁTKA				
	PODBRADEK					KOČOUR (NAŘECIM)			
						VÝROBNY MOUKY			
FRANCOUZ- SKÝ ČLEN			SKÁŘ (ZASTAR.)						
			MUŽSKÉ JMĚNO						
MUŽSKÉ JMĚNO							INIC.SKŁAD. DVORÁKA		
							HĽUBINNÁ VYVĚRLINA		
LÉČEBNA DLUHODO- BĚ NEMOC- NYCH-ZKR.				2					
				VĚDNÍ OBOR					
O VANUTÍ					ZNAČKA NIKLU			ČASNÁ	JEDO VATÁ SLOUČENNÍ
POKLADNA					BRITSKÝ HEREC				
					NĚMECKÝ BAKTERIOLOG				
	INICIÁLY ZPĚVÁKA KOTVALDA	MASTNOTA				DOMÁCKÝ RAYNOLDS			
		UKAZOVACÍ ZAJIMENO				SPZ VSETINA			
NESMYSL									
ASUSKÝ STÁT									

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:
"OBŽALOVANÝ, VY JSTE ŘIDIL
OPILÝ?"
NE, PANE SOUDCE, JÁ NEBYL
OPILÝ, JEN JSEM SI TROCHU
PŘIHNUL.
"TAK TO JE OVŠEM NĚCO JINÉHO.
TO VÁM TEDA NEDÁM 14 DNŮ
VĚZENÍ...TAJENKA..."

Webová stránka MMI:

**www.
masaryktown.ca**

Předplatné novin na adrese:

**MASARYK MEMORIAL
INSTITUTE**
450 Scarborough Golf
Club Rd. Toronto ON
M1G 1H1

Roční předplatné:
Kanada \$ 61 CAD
USA \$ 83 USD
ostatní \$110 USD

OBŽALOVÁNÝ, VY JSTE ŘÍDIL OPILTÝ? NE, PANE SOUDCE, JÁ NEVÍM OPILÝ, JEJÍ JESEM SI TROCHU PŘÍMUL. * TAK ŽE JE TVÝM NEDÁM JINĚHO, TO VÁM TEDEJ NEDÁM TŘINÁCTI DNI VĚZENÍ, *	FOMČOKA DOKT. GLUT JANG YOKI	ŠUMERSKÉ MĚSTO	MYS	POZEMNÍ TRÁVA	PĚSTELILKA VÝNNÉ ŘEVY	OVYLO- HEKANOVI	DOMÁCKÝ NATÁŘKA
	ČES. HEREC POHŘ. JITKO POHÁŘ (DOK.)	1	K	R	A	T	N
ZNAČKA AUTO- OVČEK	P	A	L	MADY ELEKTRO VĚ SLABĚ DNEJ	P	Ā	N O S ^U
DOPRAVNÍ PROSTRE- DOK	V	L	A	K	KURPAČI VODORA	V	A N A
BERIC- AMERICKÁ MĚNA	P	Ẽ	S	O	AUTOMAT. ROZKAZ. DOK.	A	R ^U
				POZEMNÍ BAUL, LUTKA		ALŽBETH PŘESTAV	ŽE
MILY, PŘEMÝŠ- LÍ O SVĚTĚ FLOIDOV PODOBÁDEK	Ȯ	A	N	K	KOCOUR PRAVOMOCNĚ	K	O T
FRANCOUZ- SKÝ SLUN	L	Ě	A	L	M	A	R A
				OSVĚT. DOKTATKA MUDRO- JINĚHO			
MILČKÉ JINĚHO	A	N	A	T	O	L	A D
LEČEBNA GLUKOSID- VĚ NĚJŠÍ RYCH. NOK	L	Ě	D	N	2 VĚDÍ ODR	T	Y
OVANUTI	O	V	A	N	ZNAČKA MILČO	I	CAINA
							JEDNOTKA BLOKOVANÁ
POKLADKA	K	A	S	A	BYTPOV HEREC NĚMČOV BENEFIKULACE	Y	O R K
	INČALY ZVONČKA KOTVAČKA	MASTNOTA	T	K	DOMÁCKÝ RANČOVIS	R	A Y
					SPZ VĚSTABA		
NEBYPIL	P	T	Ā	K	O	V	I N A
ALŽBETH STAT	K	A	Ẽ	A	CH.	S	T Ā N

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

☐ Věk do 60 let ☐ nad 60 let ☐ nad 70 let ☐ nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$.....

Dar tiskovému fondu MMI \$ Příkladám šek na \$

Jméno a příjmení

AdressaXX

```
#####
```

Poštovní kód Telefon

Email *****

Šek začnete iskavě na:

Navy domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní 110 USD

Za dary nad \$15 bude kanadským dárcům zaslán Charitable donation tax

recept. Děkuje se dárcům za jejich velkorysost.

Info: vera.toronto@gmail.com, call 647.608 1713

EASTERN EUROPE - COACH TOURS

EARLY BOOKING PROMOTION

Book a Coach Tour 60 days or more before departure and save **\$300** per couple!

UNESCO TREASURES

Discover Czech Republic along with 7 Unesco World Heritage Sites

9 DAYS, 7 NIGHTS -
12 MEALS - 7 HIGHLIGHTS
PRAGUE, CESKE BUDEJOVICE,
BRNO

\$1679

JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

CENTRAL EUROPE PAST AND PRESENT

Czech Republic, Germany
Poland

16 DAYS, 14 NIGHTS -
22 MEALS - 12 HIGHLIGHTS
PRAGUE, OLOMOUC, BRNO,
WROCLAW, KRAKOW,
DRESDEN & BERLIN

\$3239

JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

BOOK NOW AND SAVE

ČTRNÁCTIDENÍK NOVÝ DOMOV

pohoda do každého domova

objednejte na 647.608 1713

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium

BrouCzech Lager Beer

Served @ Prague Masaryktown Restaurant

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Served @ The Golden Pheasant 905.781 9374

733 Lakeshore Rd. E Mississauga

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at

www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager
and click "View Locations"

Brewery info: www.novopackepivo.cz

Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:

SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC

Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: **Example of market price:**

3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:

Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69

Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

email: agatha@intertravel.ca

web www.intertravel.ca

Please note our new address: 600 Sherbourne St., suite # 301, Toronto, Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station).
Very convenient location with subway access or parking behind the building.

INTERNATIONAL TRAVEL
Explore The World With Us

Travel with confidence,
Travel with us!

TICO Registration # 50016556

WEBOVÁ STRÁNKA MMI

www.masaryktown.ca

SLOBODNÝ VYSIELAČ

www.slobodnyvysielac.sk

Počúvajte aj vy rádio bez CENZÚRY...

Clumsy Spy Toronto

Informační stránka o aktivitách české a slovenské komunity v Torontě a okolí.

Restaurant Praha na Masaryktownu

tradiční česká, kanadská i eurokuchyně,
svatby, nedělní obědy, příležitostná a rodinná setkání, recepcie, podniková setkání

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00

SO 17.00-22.00 NE 12.00(14.00)-22.00

volejte 416.289 0283

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto